

SPORT

IUNIE 1970

12

MEXICO 70

BRAZILIA

CAMPIOANĂ MONDIALĂ

**Jucătorii brazilieni - nespun
de fericiți - se felicită pentru
cucerirea „ZEIȚEI de AUR“**

CEI 16 DE LA „EL MUNDIAL“

văzuți de redactorii noștri IOAN CHIRILĂ și PAUL ROMOȘAN

A G E N D A

LA CAMPIONATELE EURO-PENE de lupte greco-romane, organizate la Berlin, reprezentanții noștri au cucerit o medalie de aur, prin Gheorghe BERCEANU în categ. 48 kg (sus, în meciul cu italianul Lorenzo Caffiora) și una de argint, prin Ion BACIU la categ. 57 kg (jos, în meciul cu ungurul Janos Varga, câștigătorul titlului, cu care a terminat în egalitate).

ANIMATIE în campionatele naționale ale elevilor. Start în cursa de 3 000 m plat.

Maestrul emerit al sportului, handbalistul Gheorghe GORAN, component al echipei Steaua și al echipei naționale, s-a căsătorit cu tînăra Constanța Nicoleta Vintilă. Sportivul nostru fruntaș a fost desigur și aici însoțit de întreaga echipă. Tinerilor căsătorii le dorim multă sănătate și fericire în familie.

Foto: Nicolae TOKACEK

ANUL 1946 aduce în concurs, pe fostul hipodrom de trap Băneasa, un armăsar murg, de o statură mijlocie, cu un pedigreu valoros (Lucifer II și Carol Honorer). Născut în 1944 la crescătoria Negoiu-Dolj, Monte Carlo se impune repede și sub mîna iscusită a meșterului Gaidaev câștigă, în 1948, derbyul de trap cu cel mai bun timp, înregistrat pe km (1'26,7) pînă în

aceia dată (primul derby de trap a fost câștigat în 1924 de Bătăuș cu 1'38,2).

Păstrat cu grijă și îndrumat la nna din crescătoriile de mare faimă din țara noastră, Monte Carlo se impune ca cel mai valoros reproducător de cai trapași.

Descendenții săi continuă tradiția și după Moș (1956), Straja (1960), Luptător câștigă derbyul de trap din 1963 cu un record care depășește chiar pe cel al lui Monte Carlo (1'26,6). Cu Latin (1956) se încheie seria câștigătorilor de derby care provin din Monte Carlo și care-l confirmă pe cel

mai valoros reproducător. În derbyul din acest an sîntem siguri că principala acțiune o va avea tot un descendent din valorosul Monte Carlo. Talion sperăm să ne infirme originea nobilă pe care o are.

În fotografie. Sustana, o «nepoată» a lui Monte Carlo — șefa generației «trei-anilor».

Ing. D. IONESCU

Liceul I.L. Caragiale, printre ai cărui absolvenți se numără maestrul emerit al sportului la handbal Cornel Oștea, internaționalii la polo Aurel Zahan, Cornel Blajek și alții, a serbat lansarea în viață a unei noi promoții de tineri. La frumoasa festivitate care a precedat masa comună cu tradiționalele și delicioasele torturi, Bogdan Nedelcu, baschetbalist, șeful noii promoții, a înminat ștafeta bunului renume sportiv al liceului, elevului Marius Marinescu, din clasa a X-a, component al lotului național de baschet tineret. În fotografie, momentul predării ștafetei.

ANUNȚ

MUZEUL NAȚIONAL AL SPORTULUI primește donații și achiziționează tipărituri: cărți, reviste, afișe, programe, prospecte, legitimații etc.; manuscrise, corespondență și caricaturi sportive; fotografii de sportivi, baze, instalații și materiale sportive; însemne, steaguri, fanioane, parafe, medalii, monede comemorative; materiale și instalații sportive: velocipede, patine, arme, mingi, ambarcațli, haltere, porticuri, cai cu mîner etc.; echipament sportiv personal, parașute etc.; trofee sportive obținute în competițiile interne și internaționale din toate timpurile: medalii, cupe, statueti, diplome, plachete, insigne etc.; lucrări de artă și colecții filatelice cu temă sportivă, precum și alte documente cu caracter general ce fac referiri la trecutul mișcării sportive naționale.

Ofertele se primesc la oficiul de achiziții al Muzeului, str. Vasile Conta nr. 16, București, sectorul 1, telefon 11 10 05 interior 248.

NOTES

SĂ CUNOAȘTEM
ȘI
SĂ ÎNDRĂGIM

GIMNASTICA

Conf. dr. Emil GHIBU

Știința stăpînirii perfecte a corpului, eleganță și forță, expresivitate prin mișcare, cultul ritmului — într-un cuvînt *gimnastica*.

În complexul preocupărilor societății umane pentru sănătate, vigoare și frumusețe corporală, gimnastica se numără printre disciplinele cele mai vechi, va dăinui și va rămîne mereu un mijloc de bază al educației fizice deoarece:

- gimnastica înseamnă mișcare rațională, ce poate fi adaptată tuturor vîrstelor: gimnastica sugarului, gimnastica adultului, gimnastica vîrstnicului;

- gimnastica influențează selectiv segmentele corpului, diferitele grupe musculare și funcțiuni ale organelor interne. De asemenea, gimnastica educă sistematic motricitatea generală. De aceea, gimnastica formează unul din mijloacele principale în educația fizică școlară, care urmărește îndeosebi dezvoltarea fizică armonioasă a generației în creștere;

- mișcarea de dimineață sau exercițiile diurne pentru întreținere = gimnastica de înviorare, gimnastica de întreținere, care sînt egale cu 15 minute de sănătate zilnică;

- gimnastica, contribuind la dezvoltarea fizică și motricitatea generală, constituie un aliat de preț al sportului de performanță, pentru toate ramurile sportive;

- gimnastica este un prieten valoros al sportivului, anumite exerciții, bine selecționate, ajutînd direct la perfecționarea calităților necesare în sportul respectiv: gimnastica fotbalistului, fotbalului, boxului, luptătorului, atletului etc.;

- se poate concepe un început de antrenament sau de concurs fără încălzire? Or încălzirea = gimnastică specială, cu sarcini precise pentru fiecare situație, echipă și sportiv;

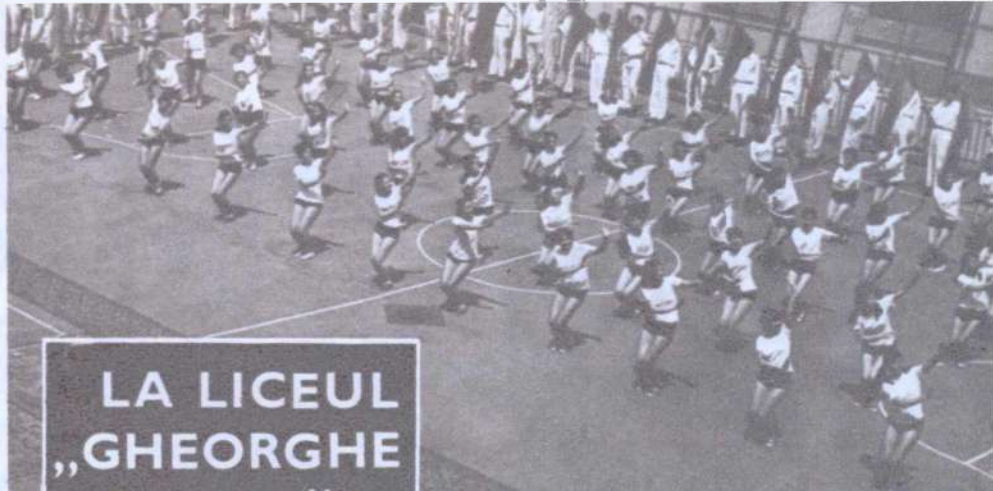
- măiestrie în stăpînirea propriului corp, în executarea celor mai îndrăznețe și riscante mișcări, înseamnă tot gimnastică, gimnastica sportivă, gimnastica celor curajoși;

- măiestrie în a exprima, cu ajutorul mișcărilor propriului corp, idei și sentimente profund umane, înseamnă tot gimnastică, gimnastica artistică sau modernă;

- serbările de sfîrșit de an școlar, ca și marile demonstrații de pe stadioane sînt greu de închipuit fără prezența gimnasticii;

- exercițiile de recuperare, ca și cele recomandate pentru prevenirea unor boli sau pentru însănătoșire, sînt tot exerciții de gimnastică, gimnastica medicală.

Gimnastica constituie, în esență, unul din mijloacele de bază ale educației fizice a masei, femei și bărbați, a celor debili, dar și a celor puternici.

LA LICEUL
„GHEORGHE
LAZĂR“

Voioșie tinerească

Bătrînul Cișmigiu a fost din nou martorul și eroul exploziei de voioșie tinerească a «lăzăriștilor». Reluînd tradiția serbărilor sportive, desfășurate în incinta liceului, recent s-a desfășurat aici o amplă manifestare de acest gen. Rînd pe rînd, prin curtea interioară a liceului, transformată adhoc în scenă, s-au perindat ansambluri de gimnastică modernă care au executat exerciții cu eșarfe, cu mingi, exerciții libere sau de înviorare. Grația și suplețea execuțiilor, pe fondul unei ritmicități plăcute, furnizate de fraze muzicale deosebit de alerte, au fost principalele caracteristici ale acestor reprize executate de elevi. Apoi a fost rîndul băieților să-și etaleze măiestria. Și nu se poate spune că s-au lăsat înfrinți. Piramidele și săriturile la aparate, executate de băieți, au îmbinat îndemnarea cu forța, oferind un spectacol agreabil.

Serbarea s-a încheiat prin dispute aprige de baschet și volei, de fapt reeditarea finalelor din cadrul cupei «Gheorghe Lazăr».

Trebuie să menționăm că cei peste 3000 de lei adunați cu ocazia acestei serbări au fost depuși în contul CEC 2000, al omeniei. Un gest simplu; o contribuție minimă, dar cît de plină de semnificație: elevii-sportivi lăzăriști și-au adus modesta contribuție la vindecarea rănilor pricinuite de calamitățile naturale din această primăvară. Ei sînt hotărîți să-și manifeste cu tărie etanul și energiile tinerești acolo unde va fi nevoie. Sîntem convinși că și pe șantierul muncii patriotice elevii-sportivi lăzăriști vor fi la înălțime, așa cum s-au dovedit a fi pe terenurile de sport.

Mihai VESA

ETAPE ÎN PREMIERĂ

«Cupa Olimpia» la ciclism, o competiție de fond desfășurată de-a lungul a numai trei etape, a venit să spargă vechile tipare în ceea ce privește alegerea traseelor de concurs. Traseele a două dintre cele trei etape au fost parcurse de cicliști în premieră (etapa I: București — Tirgoviște — Măul cu Flori — Dragoslavele — Cîmpulung și etapa a II: Cîmpulung — Dragoslavele — Rucăr — Bran — Brașov — Buzeni) și au prezentat un plus de dificultate datorită ploii care i-a însoțit aproape continuu pe alergători.

Victoria finală în «Cupa Olimpia» a revenit divanovistului Constantin Grigore, un sportiv căruia nu-i prea place vorba, ci fapta. Dintre ceilalți cicliști o impresie bună au lăsat Șt. Suciu și M. Bădiță, de la Dezrobirea Brașov, care, deși nu fuseseră parte din nici unul dintre locurile naționale au dat mult de furcă internaționalilor noștri.

În fotografii: — plutonul, condus de I. David urcă serpentinele Măgăului; Constantin Grigore în timp ce primește tricoul galben înaintea plecării în etapa a III-a, Buzeni-București.

G. Șt.

EL MUNDIAL

VĂZUT DE REVISTA „SPORT“

prin reporterul ei Ioan CHIRILĂ
și fotoreporterul Paul ROMOȘAN

După un spectacol grandios, urmărit de sute de milioane de iubitori ai sportului în direct sau prin intermediul radioului și televiziunii, cortina a căzut, marcând sfârșitul celei de a IX-a ediții a «Cupei Mondiale».

În paginile revistei **SPORT** puteți urmări fotoreportajele colegilor noștri Ioan CHIRILĂ și Paul ROMOȘAN, prezenți pe stadioanele mexicane, pe care au avut loc meciurile «El Mundialului 1970», și de unde, prin intermediul telefonului, ei ne-au transmis comentariile lor pe măsura desfășurării, la cel mai înalt nivel, a pasionantelor dispute fotbalistice.

Dind Cezarului ce i se cuvine... deschidem reportajul de la mondialele de fotbal cu marea învingătoare, echipa Braziliei. Fotbaliștii cariocas au revalorificat fotbalul ofensiv, dovedindu-și superioritatea asupra sistemelor ce pun pe prim-plan super defensiva, aceea, care a privat, de fapt, fotbalul de tot ce are mai frumos: spectacolul.

În cadrul acestei mari competiții mondiale, echipa României a avut o comportare onorabilă, obținând rezultate bune și reușind chiar să înscrie două goluri în poarta celebrului «11» al Braziliei care, prin această a treia victorie în campionatul mondial, a cucerit definitiv «Cupa Jules Rimet».

„Incendios y muertos en Rio!“

Ciudad de Mexico, 22 Iunie 1970.
Pește o jumătate de oră ne
îmbarcăm pentru Europa. În întreaga
Brazilie, după cum scriu ziarele, toată

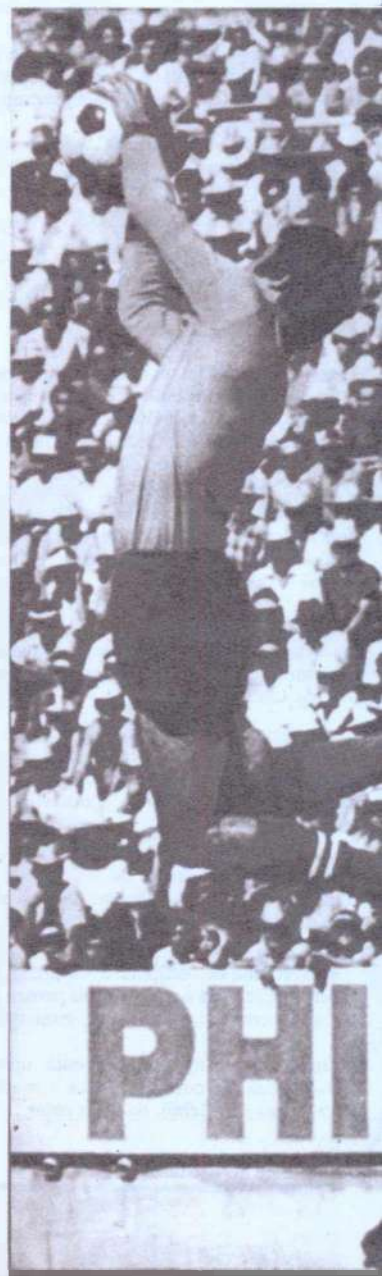
lumea cîntă și dansează. Fiesta 1970
e, se pare, unică în istoria fotbalului
brazilian. Azi dimineață, ziarul «El
Sol de Mexico» («Soarele Mexicu-

lui») a apărut cu un titlu pe toată
pagina întâi: «Incendios y muertos
en Rio!» Tot astăzi, președintele
(Continuare în pag. 12)

Mulți spun despre partida din semifinale dintre echipele Italiei și R.F. a Germaniei că a constituit cel mai frumos spectacol al «mondialelor». Vă prezentăm două imagini de la acest meci «istoric».

Sepp Maier este învins pentru a patra oară de către Gianni Rivera și echipa sa definitiv eliminată din lupta pentru cucerirea «Cupei Mondiale». Italienii se îmbrățișează plini de bucurie (Rivera și Riva), în timp ce Maier pare deznădăjduit.

În dreapta, unul dintre eroii victoriei italiene, portarul Albertosi, care a făcut o partidă magistrală. (Italia—R.F. a Germaniei 4—3).

CEI 16 (DIN 136!)

Mai întâi, stimați cititori, câteva lei pe tema «optimizării», care, datorită sistemului turneu, permit o mai completă apreciere a evoluției chipelor. (Repet, aceste considerații au fost scrise înaintea «sfârșitului»; eventualele «răsturnări» și situații nu vor face decât să confirme faptul că, în fond, fotbalul este «imperul tuturor posibilităților»...

I. OFENSIVA FOTBALULUI PE TOT GLOBUL = O REALITATE

Cei mai mulți dintre dv. au fost de acord, înaintea începerii turneului final Mexico 1970, că prezenta cel puțin 3 țări (Israel, Maroc, El Salvador) nu va face decât să iluzeze forța întrecerii.

Iată însă, că aceste trei țări au contestat ideea, realizând jocuri care le promovează realmente din categoria «toleratelor geografice». Este suficient să vă aduc aminte de:

R.F. a Germaniei a marcat golul victoriei în meciul cu Marocul în minutul 78;

U.R.S.S. s-a impus abia în finalul partidei cu El Salvador, deși era foarte interesată în duelul indirect cu Mexicul pentru dreptul de a juca pe Estadio Azteca;

Israelul are astăzi la activul său două remize de mare luptă cu Suedia și Italia.

...pentru a ne da seama că Mexicul ar putea fi startul mării afirmări (țărilor cu fotbal (până astăzi) slab dezvoltat. Din acest punct de vedere, ideea «zonelor geografice» i-a făcut cu prisosință datoria, chiar dacă a sacrificat câteva țări cu mare tradiție fotbalistică.

II. CĂLDURA — HANDICAP OBIECTIV

Desigur că un «turneu final» nu se poate organiza doar în Suedia, de pildă, unde temperatura verii favorizează, în fond, toate echipele. Dovadă: Stockholmul este singurul oraș din istoria «Cupei Jules Rimet» în care duelul Europa — America de Sud a avut drept învingătoare o echipă «din cealaltă lume».

Nu e mai puțin adevărat însă, că ofensiva fotbalului mondial întinpină, prin această extindere geografică, o serie de handicapuri, printre care căldura este unul de prim rang.

N-aș vrea să susțin ideea avantajării unor echipe, deși a fost limpede pentru toată lumea că în timp ce Bobby Moore, de pildă, avea tricoul complet ud în minutul 10, marocanii Bamous sau Ghandi zburdau în voie în ultimul sfert de oră.

Trebuie să avem în vedere, însă, că timpul general al jocului a fost mult mai scăzut, iar jucătorii au făcut eforturi supraomenești pentru a rămâne în picioare până în minutul 90. (Menționez, de altfel, că schimbările făcute de unii antrenori — Ramsey, Zagallo sau Schön — în partea a doua a meciurilor, n-au fost determinate decât de intermitența de menajare a unor jucători pentru meciurile următoare).

Dar, pentru că edițiile următoare ale turneului Cupei del Mundo se vor desfășura în R.F. a Germaniei și Argentina (deci, în două țări cu climă adecvată din acest punct

(continuare în pag. 6)

O altă figură magnifică a buturilor: englezul Banks, lată-l prinzind o minge expediată spre poartă de Jairzinho (7). (Brazilia—Anglia 1-0).

GRUPA I						
MEXIC	3	2	1	0	5:0	5
U.R.S.S.	3	2	1	0	6:1	5
BELGIA	3	1	0	2	4:5	2
EL SALVADOR	3	0	0	3	0:9	0

GRUPA II						
ITALIA	3	1	2	0	1:0	4
URUGUAY	3	1	1	1	2:1	3
SUEDIA	3	1	1	1	2:2	3
ISRAEL	3	0	2	1	1:3	2

GRUPA III						
BRAZILIA	3	3	0	0	8:3	6
ANGLIA	3	2	0	1	2:1	4
ROMÂNIA	3	1	0	2	4:5	2
CEHOSLOVACIA	3	0	0	3	2:7	0

GRUPA IV						
R.F. A GERMANIEI	3	3	0	0	10:4	6
PERU	3	2	0	1	7:5	4
BULGARIA	3	0	1	2	5:9	1
MAROC	3	0	1	2	2:6	1

Meciul dintre foștii campioni ai lumii, englezii, și noii campioni, brazilienii, s-a încheiat cu victoria echipei lui Pele. Iată în imagine momentul în care a fost înscris unicul gol al partidei: Jairzinho trage plasat în ciuda intervenției englezului Hurst.

Ziarștii l-au considerat pe brazilianul Pele drept cel mai bun fotbalist al «El Mundialului». Îl puteți vedea în plină acțiune în compania unui apărător englez.

Felix la pământ! Brazilienii sînt scandalizați de intervențiile mult prea dure ale englezilor.

Dumitru infiltrat în apărarea engleză. Sătmăreanu (2) este și el prezent la această fază de atac românesc. (România—Anglia 0—1)

(urmare din pag. 5)

de vedere), această discuție «pe tema căldurii» poate fi amintită. Ea nu a avut altă intenție decât aceea de a semnaliza un handicap real, din care s-au născut și unele interpretări eronate, cum ar fi, de pildă, aceea că echipa noastră ar fi putut forța jocul pe alocuri. Susținătorii acestei idei au pornit însă în raționamentul lor, de la imaginea jocurilor sustinute, să zicem, în aprilie, pe «23 Augusta», ceea ce e cu totul altceva.

III. ÎNTRE METAFORĂ ȘI STILUL DIRECT

Bănuțiți, probabil, că este vorba despre eterna «ceartă» dintre stilurile sud-americane și europene.

De fapt, e o ceartă doar gazetărească. Diferența de stil e un fenomen, iarăși, obiectiv. Sud-americanii au învățat fotbal pe nisipurile plâiilor, de cele mai multe ori în picioarele goale. Europeanii (reprezentanți în primul rând de Anglia) au învățat fotbalul în ghetă. Asta e toată diferența.

Ceea ce am putut constata, însă, în ediția mexicană a Campionatului mondial e că — pe deasupra disputei orgolioase Europa — America de Sud — se simte efortul celor două stiluri rivale de a-și însuși elementele pozitive «din cealaltă tabără».

Brazilia joacă astăzi mai simplu decât a făcut ieri. «Un-doi»-urile Pele—Tostão au ceva din puritatea liniei drepte europene, ele renunțând tot mai mult la barocheriile care făceau deliciul tribunelor, dar însemnau o zecime de secundă în plus.

Pe de altă parte, mulți jucători europeni se străduiesc să-și cizeleze tehnica à la Sud America.

Voi da câteva nume din grupa de la Guadalajara: Cooper, Bell (Anglia), Adamec și Pollak (Cehoslovacia). În ceea ce îi privește pe jucătorii noștri, ei au fost remarcați de foarte mulți ziaristi ca avind o tehnică de-a dreptul sudamericană. Referirile îi privesc mai ales pe Dumitrache, Dembrowschi, Lucescu, Dumitru... Dar aceasta este o altă discuție, implicațiile ei urmînd să fie tema dezbaterilor pe care sperăm să le începem în numerele următoare despre viitorul echipei noastre naționale și despre noua ei etapă, pe care mi-am permis să o numesc Guadalajara 1970.

IV. ÎN CĂUTAREA FORMULEI IDEALE

Formula celor patru serii de patru echipe, urmată de suita eliminatorie a sferturilor, semifinalelor și finalei nu mi se pare acum cea mai indicată, dat fiind că unele echipe au început să-și organizeze jocul pe baza formulei.

Priviți de pildă, rezultatele grupei a doua. Cele numai șase goluri marcate sînt o primă fisură. A doua ar fi aceea că Suedia «cade» din cursa «sferturilor» datorită unui singur gol. În sfîrșit, lupta pentru locul doi în grupa a treia angaja atîtea calcule înaintea meciului Anglia — Cehoslovacia, incit era nevoie de aportul ciberneticii. Dar, toate aceste calcule au fost întrerupte cu brutalitate de fluierul arbitrului francez Roger Machin, care a oferit Angliei un penalty cadou, în momentul în care cehoslovacii atacau cu destulă insistență.

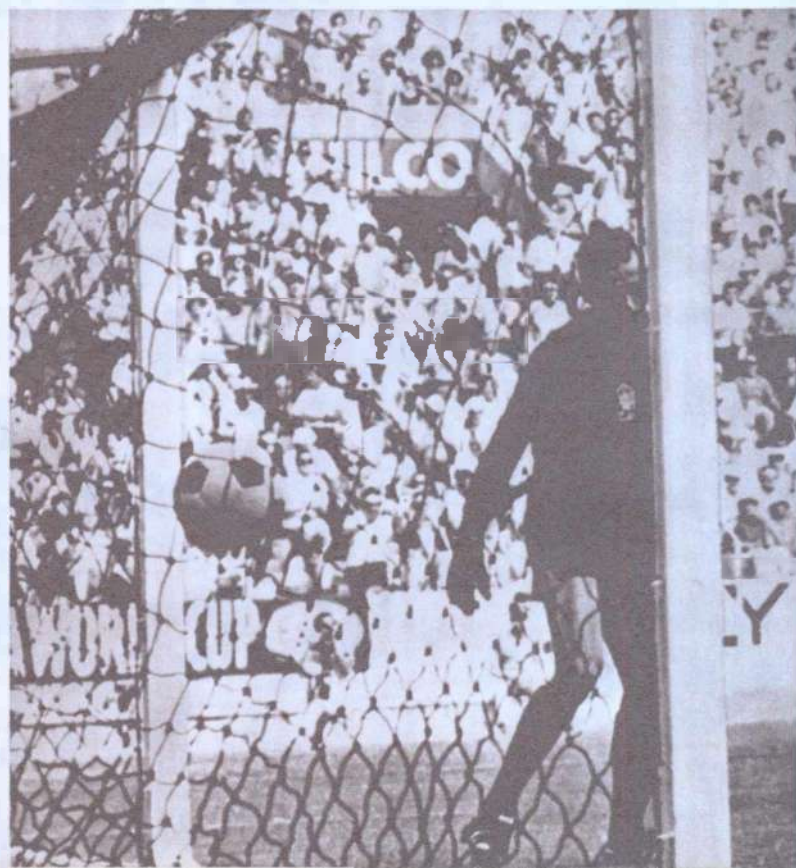
Care ar putea fi formula mai bună?

Poate că e cazul să ne gîndim la formula a două grupe de șase echipe. Dat fiind că un campionat mondial se prelungește și așa prea mult, reducerea numărului echipelor ar fi necesară... Pe de altă parte, cele două turnee a câte șase echipe ar face ca toate formațiile să joace același număr de meciuri (cîte cinci meciuri în cele două turnee de șase). După terminarea turneele, care ar asigura, oricum, o clasificare mai echitabilă, ea nefiind la discreția unui... gol, echipele clasate în prima grupă ar intra într-un joc decisiv — echipele clasate în cealaltă grupă, după formula: 1 cu 1, 2 cu 2, 3 cu 3 etc. etc. În acest fel ar exista și posibilitatea de a face clasamentul tuturor celor 12 echipe, stabilindu-se o ierarhie certă.

Bobby Charlton, «motorul» echipei Angliei, încearcă să pătrundă spre poarta lui Adamache. Dar apărătorii noștri sînt de data aceasta la posturi și marele Bobby va suita imprecis la poartă datorită intervenției de ultim moment a lui Dinu.

Unul dintre golurile marcate pe stadionul din Guadalajara și semnal Florea Dumitrache. Este vorba de punctul înscris din penalty în poarta fotbalistilor cehoslovaci, apărată de Alexander Vencel. (România—Cehoslovacia 2—1).

V. MAI BINE MAI TÎRZIU

...Și pentru că pe tema unui campionat se poate scrie la infinit, e cazul să mă opresc și să-mi dezvolt titlul «cei 16 (din 1961)» (Mentionez că 136 este numărul echipelor care au luat startul în acest campionat mondial).

Deci, în ordinea (relativă) a clasamentelor.

1. **MEXIC**. O perfectă ilustrare a zicalii: «Acasă te-ajută și zidurile». Dar nu numai atât. Echipa Mexicului are destui jucători talentați. Cel mai bun imi pare a fi extremul dreapta Valdivia. Stopeul Pena asigură (în stil european) apărarea.

2. **U.R.S.S.** un adevărat organism, bine pus la punct. Jucători neobosiți. Șesternev: un apărător de talie mondială. Asatiani: o relație la mijlocul terenului. Se constată, însă, absența unui vîrf de 100%.

Bișevet și Evrijiuhin, deși doi ambițioși de clasă, nu sînt ceea ce a fost un Asparuhov (de pildă) acum 4-5 ani.

3. **BELGIA**... O echipă care nu tratat, se pare, cu toată seriozitatea — aclimatizarea (în general) și problema efortului. Acel 1-4 cu U.R.S.S. este edificator. Ca toate echipele europene, a «crescut» spre finalul optimilor.

A pierdut la limită meciul decisiv cu Mexicul, dintr-un penalty. Un penalty just, de altfel.

4. **EL SALVADOR**... Tehnicienii spontani au dat toată măsura talentului lor în jocul cu U.R.S.S. Se apără dintr-un instinct al colecțivității. Au fost învinși de echipa Uniunii Sovietice în momentul în care resursele fizice au făcut să scadă «unirea» din apărare, permițînd infiltrarea lui Bișevet și Munean.

5. **ITALIA**. O echipă viciată de dezastru fixă de a nu primi gol și incapabilă de a renunța la vacanță. Spun asta, repet, după jocul «optimilor». A realizat marea performanță de a obține patru (!) puncte dintr-un singur gol!!!

Perfecțiune în apărare.

6. **URUGUAY**. Nu mai e ansamblu. Anglia pe Wembley a debutat prin rădăcinile de debut, echipă de clasă.

7. **ARGENTINA**. Echipă de clasă.

8. **FRANȚA**. Echipă de clasă.

9. **BRAZILIA**. Echipă de clasă.

10. **ANGLIA**. Echipă de clasă.

11. **ROMÂNIA**. Echipă de clasă.

12. **URUGUAY**. Echipă de clasă.

13. **FRANȚA**. Echipă de clasă.

14. **ARGENTINA**. Echipă de clasă.

15. **ITALIA**. Echipă de clasă.

16. **MEXIC**. Echipă de clasă.

israelieni au rîs, dar «Gil» a avut dreptate. Încăodată, ca și în cazul nostru, e variabila zicalii: «Nimeni nu e profet în țara lui».

9. **BRAZILIA**... Nu m-a impresionat (chiar dacă va câștiga campionatul mondial; aici nimeni nu concepe o altă posibilitate). Fată de Londra are doi jucători de clasă: Rivellino și Jairzinho.

Aceeași apărare superficială. Pele e avantajat de faptul că joacă «în lumea lui»... Surprinzătoare (pentru o echipă de... clasă) tendința de a face «teatru» pe teren... Rămîn la convingerea că «marea Brazilie» din 1958 și '62 a fost... Garrincha.

10. **ANGLIA**... Indiferent de rezultatul final, Anglia a jucat în «optimi» mai bine decît Brazilia. Jucători de o imensă onestitate profesională. Au rezistat cu o tărie greu de bănuît atmosferei ostile din tribune.

O echipă fără geniu, dar o mașină în care nu există jucător care să se sustragă efortului.

11. **ROMÂNIA**. Nu mi-a plăcut niciodată să dau note jucătorilor după meci. De astă dată, însă, fiind după trei jocuri, am să încerc să o fac, pentru motive care se vor vedea mai jos. Deci: Adamache 6,

Sătmăreanu 6, Lupescu 8, Dinu 9, Mocanu 7,

Tradițională stringere de mină a capitanelor înainte de începerea meciului: Lucescu și Carlos Alberto (fotografia de sus).

Duel Dinu-Piazza (fotografia din mijloc); câștigat de data aceasta de către reprezentantul nostru. Brito (2) și Dumitrache (9) urmăresc cu atenție rezultatul disputei (Brazilia—România 3—2).

Minutul 84 al meciului România—Brazilia. Apărarea braziliană este făcută mai de rapida acțiune a lui Dembrovski care înscrie spectaculos cu capul cel de-al doilea gol al românilor.

Dumitrache 6, Lucescu 6.

Deci, 80 de puncte. Impărțite la 11, o medie de 7,27.

România a jucat bine în «el grupo de la muerte» de la Guadalajara. Rezultatul e, să fim foarte sinceri, peste așteptări.

Semnatarul acestor rînduri a avut cîndva un pronostic, pe care l-a și scris: 2 puncte, 2 goluri înscrise, 5 primite. Am fost considerat superoptimist. Iată, însă, că echipa națională a întrecut și aceste așteptări optimiste, înscriind patru goluri într-o grupă în care Anglia a înscris unul singur (Repet, lovitura de penalty din jocul cu Cehoslovacia a fost un cadou al lui Roger Machin).

Marea calitate a echipei Române că a știut să stringă rîndurile — la un moment dat — a fost că Guadalajara izbutise să înfrîngă vînturile și să frîngă

la României a fost dominat un sfert de oră (din 270

(Continuare în pag. 8)

(Urmare din pag. 7)

de minute). Este vorba de sfertul initial al meciului cu Brazilia, cind gindul că s-ar putea să ne calificăm i-a sensibilizat la culme pe toți jucătorii noștri.

Faptul că în rest România a jucat de la egal la egal cu trei mari echipe i-a îndemnat pe unii să creadă că am fi putut depăși și acest prag.

În ceea ce mă privește, cred că Guadalajara 1970 rămîne o plat-

formă de onoare de pe care se poate porni asaltul spre «Cupa Europei» 1972.

Marea performanță a echipei României la Guadalajara 1970 este aceea că ea pornește favorită (PENTRU PRIMA OARĂ ÎN ISTORIA EI) în grupa cu Cehoslovacia, Finlanda și Țara Galilor.

Marea performanță a echipei României e că în ultimii doi ani nu și-a propus ștachete imposibile, repudiind cu gravitate spectaculoasele dar atit de sterilele gesturi emfaticе de la Madrid, Zürich, Budapesta.

Astăzi, după examenul aspru de la Guadalajara jucătorii români au cucerit dreptul de a se instala favorii fără emfază și de a juca în consecință, pe temelii unor antecedente de ei fortificate.

Din toată inima,

HAI, ROMÂNIA 1970!

12. CEHOSLOVACIA. Nu a mai repetat jocul de la Marsilia, care a fost, în fond, tot o excepție. Cehoslovacia a greșit adoptind metoda menajării totale înainte de start. Nu a rezistat fanteziei braziliene, schimbărilor de ritm ale jucătorilor noștri și presiunii calme a englezilor — deși în acest din urmă joc a fost învinsă de... Roger Măchin. În declin: Kuna, Adamec și

(mai ales) Kvasniak. Jucători în mare prooare Dobias, Hăoara, Polak și (mai ales) Petras.

13. R.F. a GERMANIEI. Și-a găsit greu carburatia, după 1-1 cu Marocul (în minutul 78). Echipa lui Schön 1966 era Smlaja, Beckenbauer-Uwe.

Astăzi are un mare plus (Gerd Müller), indiferent de rezultatul final.

14. PERU. O splendidă combinație de calitate, animată de un artist (Didi), care mizează pe atac... Gallardo și Sotil au clasa marilor jucători ai lumii. Frenesia peruviană a fost stopată, însă, de gravitatea vest-germană... Peru va mai avea, însă, căi de apel.

15. BULGARIA. Rezultat sub așteptări. Echipa e, însă, aceeași. Asparuhov începe să aparțină trecutului. În schimb, vine puternic Mitkov, extremul stînga.

Are scuza (dacă asta poate fi o scuza) de a fi condus cu 2-0 în meciul cu Peru.

16. MAROC. O echipă fermecătoare, surclasată doar de o echipă și mai fermecătoare: PERU. A ținut piept vest-germanilor și bulgarilor, jucînd de la egal la egal... S-a impus cu ambele jocuri prin eleganță tehnică și... sportivă.

O parte dintre zăriștii români la mondialele din Mexic.

„TRIC

ADAMACHE... Un portar sobru. A câștigat meciul «vieții sportive» cu Răducanu. A realizat lucruri bune dar a avut și ezitări... A încercat un «spagat» la golul lui Hurat, dar mișca, viclenă, a trecut printre picioarele... Ezitări la golul lui Petras (rămăs pe linia porții) și la cel al lui Pele (al doilea).

RĂDUCANU... A jucat puțin. A primit un gol greu parabil. A salvat în stilul său personal, de desperado, un gol din picioarele lui Toastu.

SĂTMĂREANU... Aproape inexistent în acțiunile de deposedare. Foarte activ, în schimb, în acțiunile de atac. I-am dat 8 pentru participarea la ofensivă — element foarte important cînd Dumitru și Numweiller au avut destule sarcini defensive — și 4 pentru apărarea strictă, sensu. A «participat» la golul lui Hurat și la golul lui Jairzinho, cînd a fost driblat ca mare ușurință de Paulo Cezar.

LUPESCU... Joc peste așteptări. Prompt. Calm. Sigur. Lupescu merită stima noastră pentru felul în care a știut să suplinească doi absenți de clasă. Bravo, Lupi!

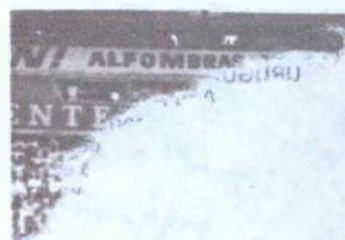
DINU... Așa cum a repetat de atîtea ori crainicilor televiziunii meciurile — «El grun jucător de la defența rumana». S-a întrecut pe sine. A avut resurse formidabile.

Bulgarul Todor Kolev în luptă cu doi apărători vest-germani, Schnellinger și Weber, nu poate pune capăt tragediei echipei sale (R.F. a Germaniei—Bulgaria 5-2).

Bucurie în tabăra vest-germanilor. După ce au fost conduși de către englezi cu 2-0, cînd nimeni nu se mai aștepta, ei au reușit aminunea... (R.F. a Germaniei—Anglia 3-2).

Un meci fără istoric. Fotbaliștii sovietici au reperutat o victorie lejeră dar jocul a fost speculos (U.R.S.S.—Belgia 4-1).

Au cuvîntul cei care
nu și l-au spus pe

„MONUMENTAL JALISCO“

S-au emis — se mai emit și acum și, fără îndoială, izvorul opiniilor nu va seca încă multă vreme — numeroase păreri, mai mult sau mai puțin autorizate, privind evoluția echipei României la Guadalajara. Alături de concluziile «profetilor din imperiul fotbalului — pe care Fănuș Neagu îi vede — la fel de încărcați de rîie ca și cei din lumea profanilor» s-au citit și s-au auzit opinii care au respectat limitele decenței și ale realismului, situîndu-se la jumătatea distanței dintre exagerările extremiste ale celor «prea, prea...» și ale celor «foarte, foarte...».

Cum amatorului de fotbal i se servesc, nu o dată, păreri ale unor persoane «recuzate» de către el pe planul competenței, refrenul «ce legătură are cutare cu fotbalul» contestînd, din capul locului, valoarea judecăților, vă oferim opiniile unor oameni «autorizați», în speță ale citorva din rezervele echipei României la Guadalajara.

Nu întîmplător, prima etapă a micro-suitei noastre de dialoguri i-am consacrat-o «marei absent DOBRIN» — apreciere exprimată astfel de mulți dintre ziaristii români prezenți în Mexic, ca și de mii de «fans»-i ai popularului jucător piteștean, care au suferit — de pe urma lipsei lui — în fața micului ecran.

— De ce crezi că n-ai jucat în Mexic, Dobrine?
— Foarte simplu, fiindcă n-a vrut nea Angelo.
— Tu te-ai simțit apt de joc?
— Eram în formă și aveam o poftă de joc nemaipomenită.

— Ești supărat?
— Sint foarte amărit. De altfel, sint hotărît să nu mă mai prezint la convocările lotului național. Prea mi s-a făcut o mare nedreptate. Să știți că nu e deloc ușor să pleci din țară titular în echipă, iar la Guadalajara să vezi meciurile din tribună cu bilet de intrare...

— Nu înțeleg?
— Da, așa este cum vă spun. Am văzut meciurile echipei României intrînd pe stadion cu bilet de intrare!

(Să sperăm că — în interesul lotului reprezentativ și al lui Dobrin personal — hotărîrea de mai sus, gîndită la supărare, va rămîne o vorbă aruncată...)

— Ce părere ai de jocul și de performanța echipei noastre, Dobrine?

— Echipa n-a mers rău, a jucat bine, dar a avut și lipsuri. În privința performanței — deși ne satisface, judecînd gîndurile cu care am plecat în Mexic — cred că se putea obține mai mult. Cu oarecare șansă, jucînd cu mai mult curaj...

— Crezi că echipa noastră putea realiza mai mult în Mexic, IVĂNCESCULE?

— Da, fără cîteva greșeli copilărești în apărare. Gîndiți-vă la golul lui Hurst, la golul doi primit în meciul cu Brazilia...

— Căldura n-a uscat și pe noi, spectatorii — este de părere PESCARU.

— Cum caracterizezi jocul echipei noastre, DOMIDE?
— Bun, uneori chiar foarte bun. Toate începuturile de meci au fost însă teribile sub raport emoțional. Băieții au intrat greu în joc.

M. POP.

Fotbaliștii români în tribună, asistînd la o coridă mexicană. Se pare că singerosul spectacol din enă este pentru români mult mai puțin pasionant decît jocul cu balonul rotund.

DRII“ în MEXIC

ornit la atac. A vrut! A vrut!!
A vrut!!! O, dacă ar avea și alții
ufteful lui Dinu!...

MOCANU... Aprig... Neobosit...
A greșit în partida cu Anglia, comi-
înd fauturi repetate... (A fost mai
mult o descărcare nervoasă după
neprevăzutul gol al lui Hurst). L-a
înțeles bine pe acest jucător mare care
ste Jairzinho. Rămîne un punct
orte în echipa națională.

DUMITRU... O extraordinară
magine a ceea ce ar putea fi miînc
chipsa României. A refuzat orice
dee preconcepție. A refuzat să crea-
lă că are în față mari maștri. Nici
Pele, nici Charlton, nici Adamec
y-au scăpat de formidabilul tackle
l lui Dumitru, aplaudat deseori la
cenă deschisă. A demonstrat, în
celăși timp, o tehnică excelentă și
predilecție specială pentru pasă
anglă!

NUNWEILLER... Excelent în
rimele două jocuri. A slăbit în al
ceilea, cînd a dat totul. Un mare
xemplu de dăruire. Cînd a luat
cîștunile pe cont propriu, a trecut
u multă impetuozitate de orice ad-
ersar. A fost la nivelul jucătorilor
u faimă.

NEAGU... A făcut un joc foarte
un cu Cehoslovacia. Golul și pe-
alty-ul obținut au fost două mari
reații. Neagu va putea juca și mai
ine.

DUMITRACHE... Lipsit de for-
mă. Handicapat de accidentarea de
la Snagov... A alergat puțin... Indi-
ferent de scuza accidentării, trebuie
să-și revizuiască ideile despre ceea
ce trebuie să fie un «virf» pe teren.
Bătrînul Pele, însuși, «el rey» a mun-
cit mult mai mult decît Dumitrache
pe teren. Ceea ce spune totul.

DEMBROVSKI... Clasă cer-
tă... Cel mai bun înaintaș al nostru.
Excelent jucător de combinație...
O, dacă Dumitrache și Neagu s-ar
acorda la acest joc combinativ, mun-
cînd cît inimosul Dembrovski...

LUCESCU... N-a fost în formă.
A muncit mult... A încercat multe...
N-a găsit un limbaj comun cu Du-
mitrache... Vogl spunea că Lucescu
e «victima» nenunțatelor interviuri
pe care le-a dat în calitate de căpitan,
și care l-au «stors»... Nu este exclus
să fie așa...

TĂTARU... Lucruri bune și mai
puțin bune pentru un debutant.
Aleargă frumos, dinamizează jocul,
dar se pierde în ultima fază a... fazei.
A șutat excelent în ultimele minute
ale jocului cu Brazilia, scoțînd și mai
mult în evidență marea carență a
jucătorilor noștri la acest capitol...

Despre «marii absenți», în nume-
rele următoare.

RECORDMANELE

Grupaj realizat de Horia CR

În atletismul nostru situația rămâne, dintr-un punct de vedere, oarecum, neschimbată: fetele continuă să fie mai bune decât băieții. O nouă confirmare — a nu știm cita! — ne-o oferă cele trei noi recorduri naționale la pentathlon (CORNELIA POPESCU) la 100 m plat (MARIANA GOTH), la 100 m garduri (VALERIA BUFANU). Fiind vorba de recorduri de senioare în probe clasice nu o enumerăm și pe junioara mică ELEONORA MONORANU

de la Roman (record la 80 m plat). Afirmăm că situația e oarecum, neschimbată, deoarece replica băieților este înmeric, modestă: la Atena, pe o pistă de tartan fără cusur, CAROL CORBU a stabilit un nou record la triplusalt: 16,76 m (16,59 m, Șerban Ciocină). În paginile de față, prezentăm rilor noștri pe cele trei noi recordmane și-i asigurăm pe bnici pentru ei nu ducem lipsă de spațiu!

Cornelia Popescu

Cornelia Popescu este atleta care a stîrnit cea mai mare vîlvă. Nu printr-un miracol. A renunțat la «foarlecă» în favoarea stilului «Fosbury-flop» și, de la 1,67 m, a ajuns la 1,84 m («cîmpul vizual» îi are dincolo de recordul Iolandei Balaș — 1,91 m la săritura în înălțime). Și, cînd se părea că recolta bogată pe care i-o oferă noul stil o va face să întoarcă spatele pentathlonului — pentru care semnase inițial, iat-o pe Cornelia Popescu devenind recordmană națională de senioare în proba sa de debut: 4 762 p (v.r. — 4 693 p — Elena Vinilă). Ținînd seama de recordurile ei personale — 25,6 la 200 m plat; 14,7 la 100 m garduri; 5,97 m la lungime; 1,84 m la înălțime; 11,85 m la greutate, se poate aprecia că talentata Cornelia Popescu (încă nu a împlinit 20 de ani), care a prins gustul performanțelor tot mai înalte, are porțile deschise spre 5 000 de puncte la pentathlon, așa cum la înălțime îi suride titlul de... recordmană mondială. Dar, aceasta-i părerea noastră. Am intenționat să-i aflăm și părerea ei. Ne-am deplasat la locul unde se antrena. Am așteptat zadarnic citeva ore. Cornelia Popescu poza din toate unghiurile pentru un scurt-metraj. Zimbea, sărea, alerga, ridica haltere, executa mișcări dintre cele mai savante, la indicațiile antrenorului ei, profesorul Baruch Elias (mișcări despre care Carol Corbu — martor — afirmă că le vede doar acum, în fața aparatului de filmat și a duzinei de regizori, operatori șefi și operatori adjuncți). Am revenit a doua zi. Antrenorul ei ne-a sfătuit să nu o întrerupem din antrenament, și dacă vrem să ne documentăm să-i punem întrebări printre picături, adică în momentele cînd schimbă încărcătura barei. Cornelia Popescu, intristată, ne-a dat a înțelege că, oferindu-ne un sfert de ceas pentru discuții, ar trebui să repetăm încălzirea. Noi repetăm: Cornelia Popescu este o atletă de mari perspective, dar cînd am solicitat un sfert de oră pentru discuții Iolande Balaș, Mihaelei Peneș, Vioricăi Viscopoleanu, Ilenei Silai sau excepționalei Lia Manoliu nu a fost necesar să ne ducem înarmați cu o scară «Magirus» (cum au pompierii). Sperăm într-o recuperare a modestiei. Nu-i așa, Cornelia?

Mariana Goth

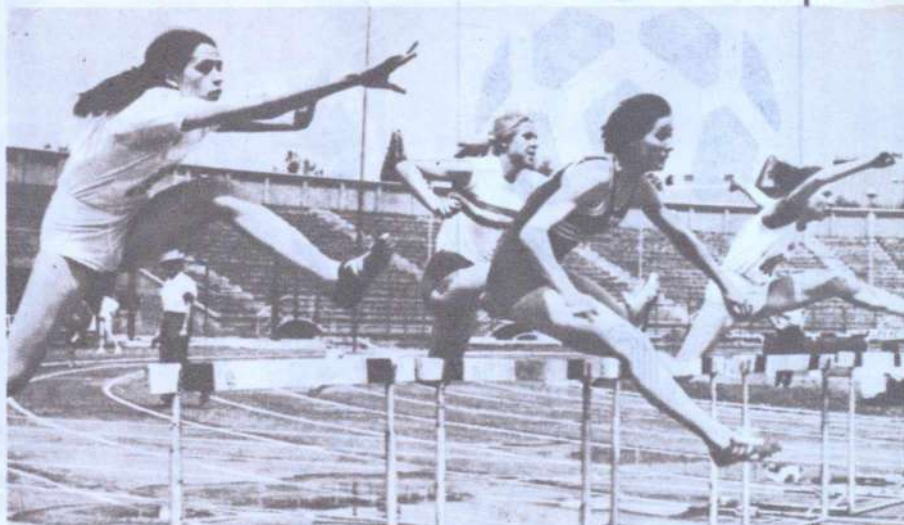
Profesoara Claudia SIMIONESCU și recordmana Mariana GOTH.

În plin sezon pe teren acoperit Mariana Goth — sprintera noastră nr. 1 cu gabarit de bibelou — a stat în umbră. Antrenoarea ei, profesoara Claudia Simionescu, ne-a liniștit, afirmîndu-ne că absența elevei sale la starturile în sală e datorată unor cauze de natură metodică (răutăcioșii inclinau să creadă că Marianei Goth îi este teamă de confruntările directe cu Eleonora Monoranu — junioara nr. 1 cu «gabari depășit»). S-a dus iarna, a venit primăvara. Iat-o și pe Mariana Goth pe pista de «tartan-ersatz» de la stadionul Republicii. O învinge categoric pe Eleonora Monoranu. Iat-o din nou pe micuța senioară Mariana. Pe aceeași pistă, suflă vîntul, cu peste doi metri pe secundă. Cronometrorii: 11,3! Record? Nu! (Pentru descrierea frunților ceram permittitorilor noștri să relatăm o întîmplare la cursa de 100 m a vată bărbatilor: în apropierea scării pe care erau cocotați se afla cerul de aruncare a discului; cu cîteva fracțiuni cundă înainte de start, spre care erau așintite privirile celor pe scară, pentru a declanșa cronometrele «pe fum», cineva din sectorul de aruncare a discului nu era prevăzut cu cușcă de protecție — s-au răsucit cu 180 de grade, pentru a se feri din primejdie: s-a dat startul; arbitrii au declanșat «pe pocnet» Herbert Darvas a fost cronometrat cu 10,3; în tribună — risete o săptămînă, Mariana Goth — fără aripile lui Eol — își cîntă oficial, recordul pe 100 m plat de la 11,6 la 11,5. Într-o cursă singură. Era tare fericită. Am fi vrut s-o întrebăm de ce cînd fotoreporterul nostru a declanșat, după cursă, ea era frîmțată. Și parcă i-am auzit răspunsul: «La 200 m, recordul de 23,5 al Ioanei Tintorescu are rădăcini adînc înfipte; la 100 m recordul de 11,5 — chiar dacă unii sînt sceptici — este cu cinile la suprafață; nu-mi este teamă de Eleonora Monoranu cred că tot eu îl voi dezrădăcina!» Următoarele concursuri liber ne vor convinge dacă Mariana Goth a absentat în timp numai din cauze de ordin metodic. Bine-ar fi să fie așa!

Valeria Bufanu

Interdicții

din această cauză, un atlet este nevoit să concureze pentru puncte în mai multe probe; se irosește; în locul etapelor de divizie, mai bine s-ar organiza, în câteva localități unde se află piste corespunzătoare, concursuri pe probe — de sprint, de semifond și fond, de aruncări, de sărituri, ceea ce ar însemna un real câștig, atât pentru atletismul feminin, cât și pentru cel masculin.» Părerile Valeriei Bufanu au fost împărtășite pe loc de antrenorul sa, iar când le-am comunicat și altor antrenori am întâlnit aceleași opinii. Să se treacă urgent la traducerea în fapt a acestor propuneri? De ce? Până la Jocurile Olimpice de la München mai sînt doi ani bunice!

...otografia reprezentîndu-le pe profesoara Eveline Ghimpu și eleva sa, Valeria Bufanu, a fost făcută cu 24 de ore înainte de recordul 13,5 pe 100 m (adică la 13,6). Ne-am apropiat de profesoară și elevă și le-am întrebat: deți că fotoreporterul nostru a regizat această bucurie... înainte de rd?». Abia a doua zi am primit răspunsul, din partea Valeriei Bufanu: simt foarte bine, chiar dacă la 100 m plat m-au «furat la cîntar» cu cel i o zecime de secundă. Mi-am impus să le dovedesc arbitrilor, a doua i proba de 100 m garduri, că am o viteză mai bună decît un 11,8. Și am it, dar... parțial. În cursa pe care am făcut-o la 100 m garduri m-am simțit il de solitară, mai ales în partea a doua, spre finis. O companie pe care simt cum respiră în stînga și în dreapta mea m-ar fi ajutat să realizez e acord mai bun, de care mă simt în stare. Dar n-au intrat zilele în sac. u fiu înțeleasă greșit. Nu-mi subestimez adversarele din țară. Dar, deo- dată, cînd la 100 m garduri nu am adversare care să mă stimuleze în timpul jării, ar fi necesar, consider eu, să fie invitate alergătoare din străinătate u numai la proba de 100 m garduri. Concurînd cot la cot cu adversari lie internațională ei numai de câștigat. Nu te irosești. Și, apropo de iro- aș avea o propunere: întrecerile din cadrul diviziei de atletism consen- ză recorduri cu totul și cu totul întimplător, pe primul plan fiind punctele:

EXPO'SPORT
„ICAR”
Foto: Ion MIHĂICĂ

La recentul concurs internațional de la Atena, Carol Corbu a reeditat perfor- manța obținută în calificări la «europenele» de anul trecut, tot la Atena. (Atunci, dintr-o neglijență a arbitrilor, cifra de 16,76 m a fost pusă pe seama unui vînt favo- rabil cu o viteză de peste doi metri pe secundă, care... nu fusese măsurat, întrucît Corbu a fost primul atlet intrat în concurs, iar judecătorii au fost luați prin sur- prindere!). De data asta, Carol Corbu a devenit recordman la triplusalt și în aer liber (recordul său de sală: 16,62 m). În fotografie, Carol Corbu aterizează cu alură de vultur la... lungime (unde țintește peste 8 metri; iar la triplusalt — peste 17 metri).

PELE — jucătorul genial care a participat la patru campionate mondiale — este purtat pe brațe de înfăcărații săi suporteri, după marea victorie din Mexic, al cărei erou principal a fost.

„Incendios y muertos en Rio!”

(Urmare din pag. 4).

Medicis — al Braziliei — «s-a adresat națiunii». Școlile au vacanță timp de trei zile. În noaptea cea mare, forțele poliției au fost întărite cu încă 3 500 de oameni, dar asta nu a împiedicat creșterea numărului morților și răniților. Se citează și întimplări de necrezut. Emerson Pessod Barroso, înfierbîntat de victoria Braziliei, a început să tragă cu pistolul din casă, și entuziasmul său a avut

drept urmare rănirea propriului său fiu care a fost internat la spital. Proprietarul unui autoturism a accelerat la maximum, pentru a intra cu mașina direct în ocean. la Rio de Janeiro. Faimoasa noapte a fiestei braziliene a fost iluminată și de incendii reale, produse de abuzul de petarde.

...În avionul nostru e liniște. Sintem 20 de români și vreo 200 de englezi. Noi, românii, ne amintim, fără falsă

modestie, că echipa noastră a obținut cel mai frumos rezultat tocmai în compania Braziliei. Englezii sînt și ei calmi, deși nu prea au motive de bucurie. Asta nu-i împiedică însă să-și păstreze umorul. Mister Kingsley, de pildă, care șade în stînga mea și citește «The Times», rîde. Îl întreb de ce rîde. Îmi răspunde că și-a amintit de telegrama de condoleanțe pe care Heath, noul prim-ministru, a trimis-o lui Ramsey, imediat după jocul

cu echipa vest-germană. În ajun alegerilor. E convins, de altfel, înfrîngerea Albionului a influențat direct asupra ultimelor zile ale campaniei electorale.

...Așadar, Europa a pierdut «miciul celor patru decenii», susținut cu America de Sud. Cronicarul este poate, puțin trist la gîndul că o cupă franceză este creată pentru a stabili o ierarhie într-un sport eglezesc, iar ea ia drumul Amazonilor. Din fericire, această tristețe nu va determina să se arunce acum în Atlantic, în stilul supporterilor de peste ocean.

Brazilia a dus «Cupa Jules Rimet» acasă, pentru că aici, în Mexic, nu s-ar fi putut întîmpla altfel, chiar dacă Lee n-ar fi ratat marea ocazie în fața lui Felix, la 0—1, chiar dacă echipa Uniunii Sovietice n-ar fi fost eliminată printr-un gol neregular de Uruguay, un partener comod pentru Brazilia, chiar dacă golul lui Jairzinho, la 2—1, în finală, ar fi fost anulat, așa cum ar fi fost normal, pe motiv de ofsaid.

Departate de mine gîndul că, aici în Mexic, a existat o echipă mai bună la ora finalei. Nu! Trebuie să amintim însă că fotbalul european e un învins glorios, el situîndu-se pe cele două din cele trei locuri ale podiumului final.

Brazilia a meritat, fără îndoială, victoria finală, dar nimeni nu poate uita că fotbalul «total» nu s-a jucat în ziua finalei, ci în maratonul celor patru ore de la Leon și Ciudad de Mexico, care a decimat pur și simplu forțele trio-ului european — Italia R.F. a Germaniei-Anglia.

În precedenta corespondență de la Guadalajara am scris că Brazilia m-a impresionat în optimi. Azi, după ultimele jocuri, trebuie să admit că în finală Brazilia a făcut un joc mult mai bun, înlesnit, firește, și de re-

CAMPIONII LUMII, de la stînga la dreapta, sus: CARLOS ALBERTO, BRITO, FELIX, PIAZZA, CLODOALDO, EVERALDO. Jos: maseurul echipei, JAIRZINHO, GERSON, TOSTAO, PELE, RIVELINO.

VRZINHO — «omul de gol» al brazilienilor — înscrie spectaculos în poarta italienilor al treilea punct al echipei sale (Brazilia—Italia 4—1).

steniență slabă a italienilor în ultimele 45 de minute, când s-a realizat diferența de tensiune, între cele două echipe.

În ce a constatat forța BRAZILIEI în «Mundial», care i-a adus definitiv «upa»? Lăsând deoparte entuziasmul general al mexicanilor și al numeroșilor «torcedores cariocas», care a reat pe culmi starea de spirit a jucătorilor brazilieni și a coborât-o mult și cea a fotbalistilor europeni, trebuie să admitem că, în ultima instanță, iarele atu al brazilienilor rămân virtuozitatea tehnică. Această virtuozitate, amplificată prin admirabilul joc al echipei lui Zagallo, a câștigat, în urma-urmei, finala. (Repet, e vorba, primul rînd, de finală, și mult mai puțin de jocurile anterioare, dar aparent spectaculoase, ca acela al Cehoslovaciei sau Peru, când rezistența adversarilor a fost ca și inexistență).

Așadar, virtuozitatea tehnică, diaminată în permanență de jocul lă ră minge, căruia nu i s-a sustras absolut nici un jucător, și, când spun asta, mă gândesc în primul rînd la tle care, în ciuda anilor, rămîne un dmirabil profesionist al balonului otund.

Veți spune, poate, că jocul fără ینگے este, în egală măsură, apanajul uturilor celorlalte trei «mari puteri otbalistice europene». E foarte ade-ărat, dar tocmai acest numitor co-asm confirmă rotul tehnicii brazi-ene. Un Gerd Müller, un Riva sau n Bobby Charlton, oricît s-ar stră-și, nu ar reuși să aibă viteza și proapă instinctuală a unui Jairzinho, elé, Tostao sau Gerson.

În meciul finalei, ambele apărări u jucat om la om, în fața careului, lurgnich s-a «lipit» de Pelé, Rosato jucat «la Tostao». Brito s-a ocupat ersonal de Riva, iar Piazza de onisegna. În ciuda acestui maraj, le o severitate excepțională în ambele abere ale defensivei, atît prin ingenio-itatea prelucrărilor fluente, cît și prin lansul aproape frenetic în mijlocul părătorilor adversari. s-a jucat frumos, cursiv.

Cîteva cuvinte despre ceilalți șapte i sferturilor:

ITALIA are marele merit de a se i trezit din somn după optimi. Dar «squadra azzura», ca și campioana, i strălucit cu adevărat într-o singură artidă — în cea cu Uwe Seeler, cînd i stîrnit entuziasmul tuturor specia-știlor și cronicarilor care s-au oferit i califică partida drept «El juego del siglo» («Jocul secolului»).

R.F. a GERMANIEI, avantajată de serie, a realizat un mare tur de

forță în partida cu Anglia, cînd a aruncat în luptă resurse nebanuite și o linie de mijloc formidabilă — Uwe Seeler-Backenbauer-Overath. Echipa lui Schön a plătit, însă, în jocul cu Italia, culezanța de a fi «întors» Anglia de la 0—2.

URUGUAY reprezintă marele para-adox al Americii latine. Formația lui Cubillo joacă lent, aș spune bătrînește. «Celestini» au fost foarte su-ștrași, și pe bună dreptate, față de reacția discreționară a F.I.F.A.-ei care a întins Braziliei un covor ispa-han pe gazonul de la Guadalajara. De aici, însă, și pînă la a spune că Uruguay a pierdut titlul la masa verde e mult prea mult.

U.R.S.S. are scuză de a fi fost eli- minată în urma unei erori de arbitraj. Totuși, echipa lui Kacialin n-a stră- lucit. Acel 0—0 cu Mexic, acel (să-i zicem) 0—0 cu Uruguay și, mai ales, (numai) 2—0 cu El Salvador probează

impasul atacanților sovietici. Sester-nev, însă, rămîne un jucător de super- clasă.

PERU a fost seductoarea campio- natului, excelentă în atac. Din păcate, vremea atacului fără acoperire a tre- cut demult.

MEXIC a fost echipa țării gazdă, și cu asta am spus totul.

ANGLIA, în sfîrșit, a reprezentat insuficient fotbalul... englez. Cred că Anglia a fost un amestec de idei conservatoare și sentimente de clan. Sir Alf Ramsey n-a putut uita echipa campioană de pe Wembley și a pre- ferat să piardă sub steagul ei. Fotba- lul englez, însă, merită mult mai mult decît o idee fixă.

Am făcut, acum o jumătate de oră, o scurtă escală în insulele Bahamas. Negresa corpolentă de la «artizanat» știn că România a obținut cel mai frumos rezultat în fața Braziliei...

Căpitanul formației Braziliei, CARLOS ALBERTO arată publicului entu- ziasmul «Zeifa de aur», pe care echipierii săi au dus-o definitiv în... «țara fotbalului».

după Mexic...

Campionatele mondiale vin, trec, emoțiile și trăirile «consumatorului» de fotbal «ard la cea mai înaltă tensiune»... «ating punctul de fierbere»... sau pe cel «de topire» — alegeți dumneavoastră formula metaforică (dintre zecile aflate în circulație) care vă convine, și înă-ne relatori, cumînți și fideli, la fotbalul nostru cel de toate zilele — campionatul național și Cupa — piinea neagră, piinea albă și tuncori) cozonacul Microbistului (cu M mare), cel care iubește statornic fotba- lui românesc, îl iubește și-l aplaudă, îl iubește și-l iartă, îl iubește și-l sprî- jină cu vorba, cu gîndul, cu inima.

Acestui Microbist, pe care-l stîmăm și în fața căruia ne scotem pămîria, îi aducem la cunoștință cîteva din ves- tile care circulă în ora aceasta în fotba- lul intern, oferindu-i, de asemenea unele crîmpeie dintr-o zonă ascunsă ochiului spectatorului, zona intimi- tăților (care pot fi făcute publice fără a leza viața personală) oamenilor din fotbal, zona mărturisirilor calde sau reci...

Aflăm că inimosul mijlocas dinumo- vist STOENESCU are, la propriu, serioase neplăceri cu inima. Diagno- stic medical sună astfel: tulburări de ischemie miocardică. Speranțele an- trenorilor Nicușor și Stănculescu și ale noastre vizează deplina însănătoșire a inimii lui Stoeneșcu, semnalele ei tulburîndu-ne și pe noi.

DAN, ahintatul «ministru al apără- rii» giuleștene, ne spune că după Mexic i-a rămas un singur vis: cuceri- rea celui de al doilea titlu de către Rapid. «Voi face tot ce este omeneste posibil (măcar) pentru împlinirea lui».

Te credem, Danne.
Te cred și cei de la U.T.A., de la Steaua, sau Dinamo...

DINU, cel mai elogiat jucător rom- mîn în Mexic, vede șansele echipei sale în două chipuri:

1) Dacă jucăm bine, s-ar putea să cîștigăm Cupa României. 2) Dacă ju- căm foarte bine, n-ar fi exclus să luăm și Cupa și campionatul.

Îl poate, oare, acuza cineva de lipsă de spirit pe valorosul nostru «mun- dial»?

Deunăzi, ROBERT COSMOC, an- trenorul Farului, ne mărturisea, prin- tre... dinți, cea mai fierbinte dorință

«Anul acesta, gata, desfășurăm... cîmi- tirul elefanților. Farul va deveni o echipă de «clasa tineret». Cu singe dobrogean în vine.»

FANE CÎRJAN, «fabricantul de maestri emeriți» din fotbalul nostru, nu părăsește arena.

— După decepțiile și încercările lipsite de fair-play pe care le datorez unor conducători de la această atî de dragă echipă «U» Cluj, încerc să mă refac — psihic și fizic — într-un respiro pe malul lacurilor, în pescuit. Din toamnă, însă, îmi relau local de astas în pasionata armată a fotbalului no- stru.

— Și cum rămîne cu inima, cu înfăcșările?

— Cred că inima mea este o mîncă de fotbal...

ACESTE NEÎNFRICATE ALBINE

* REPORTAJUL
* NUMĂRULUI 12

Fiecare în parte și toate la un loc au cărți de vizită impresionante. Profesoara de franceză Olga Szabo este campioană mondială (1962) și vicecampioană mondială (1965) și olimpică (1956); studenta din anul III a I.E.F.S. Ileana Drimbă s-a situat anul trecut pe locul II la C.M. din Cuba; profesoara de educație fizică Ana Ene deține titlul de campioană mondială de tineret, ediția 1962, iar colega sa de profesie, antrenora Maria Vicol, este posesoarea unei medalii de bronz cucerită la J.O. de la Roma. Titluri dintre cele mai strălucite, medalii de aur, de argint și de bronz de la zeci și zeci de concursuri internaționale, diplome cu mențiuni ale performanțelor — adevărate opere de artă din domeniul grafice — purtând autografele celor mai distinși conducători ai scrimei mondiale, împodobesc vitrinele cu trofee ale celor patru campioane ale floretei românești.

Am admirat aceste vitrine, ca și pe cea a Suzanei Ardeleanu (mezina echipei la C.M. din Cuba). Dintre trofee, o impresie deosebită ne-au produs medaliiile de aur, alăturate diplomelor de campioane mondiale pe echipe, datate: Havana — octombrie 1969.

Pe campioanele mondiale — aceste neînfricate albine, le-am întâlnit în urmă cu câteva zile la sala Floreasca. Echipate cu tot dichisul scrimierilor ce se respectă, și alături de Marina Stanca, a șasea componentă a totului național, timp de aproape trei ore, cât a durat antrenamentul pe planșă, fetele n-au întrerupt asalturile decât în 5—6 rinduri și de fiecare dată doar pentru câteva minute, altă cîl să-și tamponeze cu prosopul fața, bogat brobonată de transpirație. Andrei Vilcea și Iosif Silahi, antrenorii

Olga Szabo și Maria Vicol își... ascultă floretele.

La iarbă verde, în pauza unui antrenament: Marina Stanca - Filip, Maria Vicol, Ileana Drimbă, Olga Orban-Szabo, Suzana Ardeleanu și Ana Ene-Pascu.

campioanelor, lucrau cot la cot cu fetele, iar despre munca și efortul depuse de cei doi maeștri, fâcînd și corectînd loviturile în sînga și în dreapta, aveam să ne dăm seama atunci cînd, făcîndu-ne loc pe o bancă, am dat puțin deoparte prosoapele antrenorilor, nu mai puțin jilave decît cele ale elevelor.

O fandare greșită și Maria Vicol vine ușor șchiopătînd, în căutarea unui loc, pe bancă, lîngă noi.

— Saltul a fost mult prea energic. Te doare piciorul?

— O ușoară întindere. O să treacă.

— Cum merg pregătirile?

— Dacă am intrat în horă, trebuie să jucăm. Și jocul nu este ușor.

— Ați renunța la el?

— Eu una, pentru nimic în lume și cred, adică sînt convinsă, că nici celelalte fete.

— Cînd urmează să dați arecitalul?

— Pentru campionatele mondiale, la începutul lui septembrie.

— Care vă sînt șansele?

— Pe echipe, în mod sigur unul din primele trei locuri!

— Cine ar fi principalele rivale?

— Sovieticele, urmate de trăgătoarele maghiare și, într-o oarecare măsură, echipa Franței.

— Ceva modificări în componența acestor trei formații?

— Sovieticele, se pare, vor prezenta garnitura lor de aur cu Novikova — 24 de ani — campioană mondială (1969) și olimpică (1968), alături de Zabelina, Gorohova și Samușenko, toate trăgătoare experimentate, în vîrstă de peste 33 de ani. Dar, n-ar fi exclus ca a cincea floretistă sovietică să fie Buroșchina, o puștancă de numai 15 ani.

Cred asta, întrucît Buroșchina a participat la concursul din aprilie, de la Minsk, cîștigat de Ana Ene, concurs la care Buroșchina a ocupat locul III, înaintea Zabelinei, clasată pe locul IV. Și dacă Zabelina este titulară...

În echipa maghiară se pare că vor reintra Bobiș — campioană mondială — și Șacovici, ambele, sportive excelente, rămase o perioadă de timp în afara activității competiționale pe motive de maternitate. Acestea, alături de Reljo și Kofanyi, de Simonti sau Szolnoki pot forma o echipă redutabilă. Singure floretistele franceze cred că se vor prezenta la C.M. de la Ankara în aceeași componență, de altfel, valoroasă: Gapais, Giesselmann, Egert, Popken.

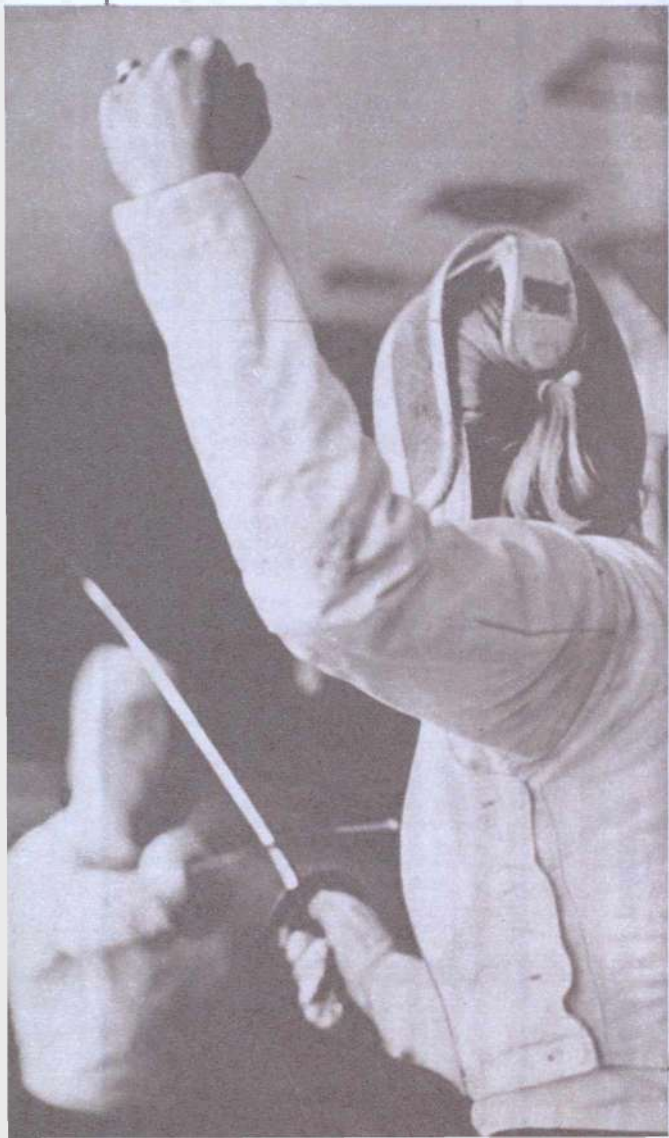
— În atare condiții mai puteți spera la un titlu mondial?

— Ați! la echipe, cîl și la individual șansele ne rămîn nealterate. În proba individuală a C.M., Ileana Drimbă — ambițioasă cum o știu — am convingerea că va încerca să-și ia revanșa în fața lui Novikova care, anul trecut, în Cuba a întrecut-o doar cu puțin și nu fără ajutorul arbitrilor. Ileana Drimbă este o fată și o sportivă excepțională ca de altfel și Olga și Ana și Suzana și Marina Stanca...

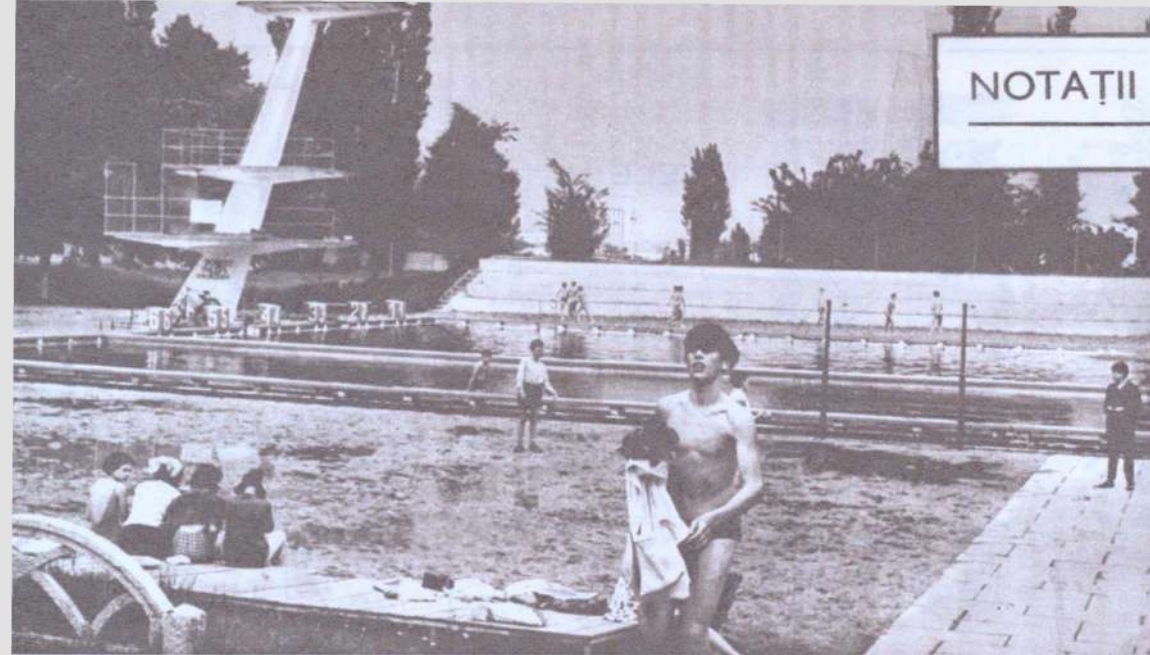
Maria Vicol ne vorbea în timp ce cu prosopul continua să-și tamponeze obraji transpirați de efort. Gînduri ca cele ale Mariei și ale celorlalte floretiste nu pot prinde vială decît prin transpirație, prin foarte multă transpirație...

G. ȘTEFĂNESCU

Foto: Ion MIHĂICĂ

IDEI ȘI PASIUNI

La ora cînd priviți fotografia, sperăm, ștrandul va fi ticsit de lume.

Escală la Sibiu. Plouă torențial de cîteva zile. Datele furnizate de eteor nu sînt îmbucurătoare. Aeroportul se închide. Liniile ferate sînt renințate de inundații. Practic, nu avem la dispoziție timp. Deci, totul între picături, cu alte cuvinte... selecție. Selecție în vasta activitate ortivă de masă și de performanță din Sibiu...

IDEEA. De decenii, în municipiul Sibiu funcționează un bazin operit, cu dimensiunile 21,5 m x n. Pînă nu demult, acest bazin era desibil oricui. Și cu toate acestea, alți, foarte mulți sibieni, în special de vîrstă școlară, nu știau să înote. Trebuia să se acționeze în-un fel. Și s-a acționat. Măestrul ortului Herbert Wittenberger, profesor la Școala sportivă, a întocmit documentație care a fost înaintată msiliului popular municipal. Prin eastă documentație se cerea ca zînul să fie pus la dispoziție în clusivitate elevilor, urmărindu-se cea «NICI UN ABSOLVENT AL COLII GENERALE — FĂRĂ REVET DE ÎNOTĂTOR»

Coniul popular municipal a aprobat emoriul, instituind obligativitatea vătării înotului pentru toți școlarii (ca 20 de mii). În prezent, de cinci i pe săptămînk, cite 15 ore pe zi, zînul cu apă încălzită stă la dispoia elevilor din Sibiu, care — sub drumarea profesorilor Herbert Wittenberger, Felix Heitz, Nicolae Demușchi, Norbert Hatzack, Nora Miess — învață înotul și săriturile. Este sne de înțeles că din clocotul acestei tivități de masă (pentru care Sibiu erită cele mai sincere felicitări) ... distilează performanța, deoarece ocusul de inițiere și de învățare nstituie cel mai bun prilej de selecce a elementelor talentate. De la zînul acoperit, elevii iau drumul, um în timpul verii, spre ștrandul rașului, ștrand complet renovat și mplet utilat.

PASIUNEA. În loturile naționale e atletism Sibiu este reprezentat e doi juniori. Prăjiniști. De unde pină unde, Sibiu, fără nici o adție la săritura cu prăjina, să se nponă tocmai la această dificilă robă? Explicația! În 1966, profesorul timișorean Günther Arendt, or săritor cu prăjina, s-a mutat în ibiu, cu casa și cu... pasiunea. Nu e permite spațiul să relatăm cum a selecționat, cum i-a pregătit, um i-a făcut să îndrăgească lucrul otovitor pentru performanță, cum a convins să renunțe la atîtea și tîtea distracții accesibile oricui pe cești doi juniori de perspectivă —

Adrian Dinu (18 ani, campion și recordman de sală cu 4,40 m; în aer liber — 4,20 m; muncitor la Uzina mecanică, elev în clasa a X-a la fără frecvență) și Sepp Schenn (18 ani, record personal în sală și în aer liber — 4,30 m; muncitor pietrar). Lăsăm aceste lucruri la latitudinea imaginației cititorilor (chiar și a antrenorilor). Repetăm, din motive de spațiu, nu din a face un secret. În spatele pasiunii nu se ascund secrete. În spatele lipsei de pasiune se ascund secretele. De pildă, de ce cutare sau cutare antrenor după ani și ani de... muncă nu obține rezultate?

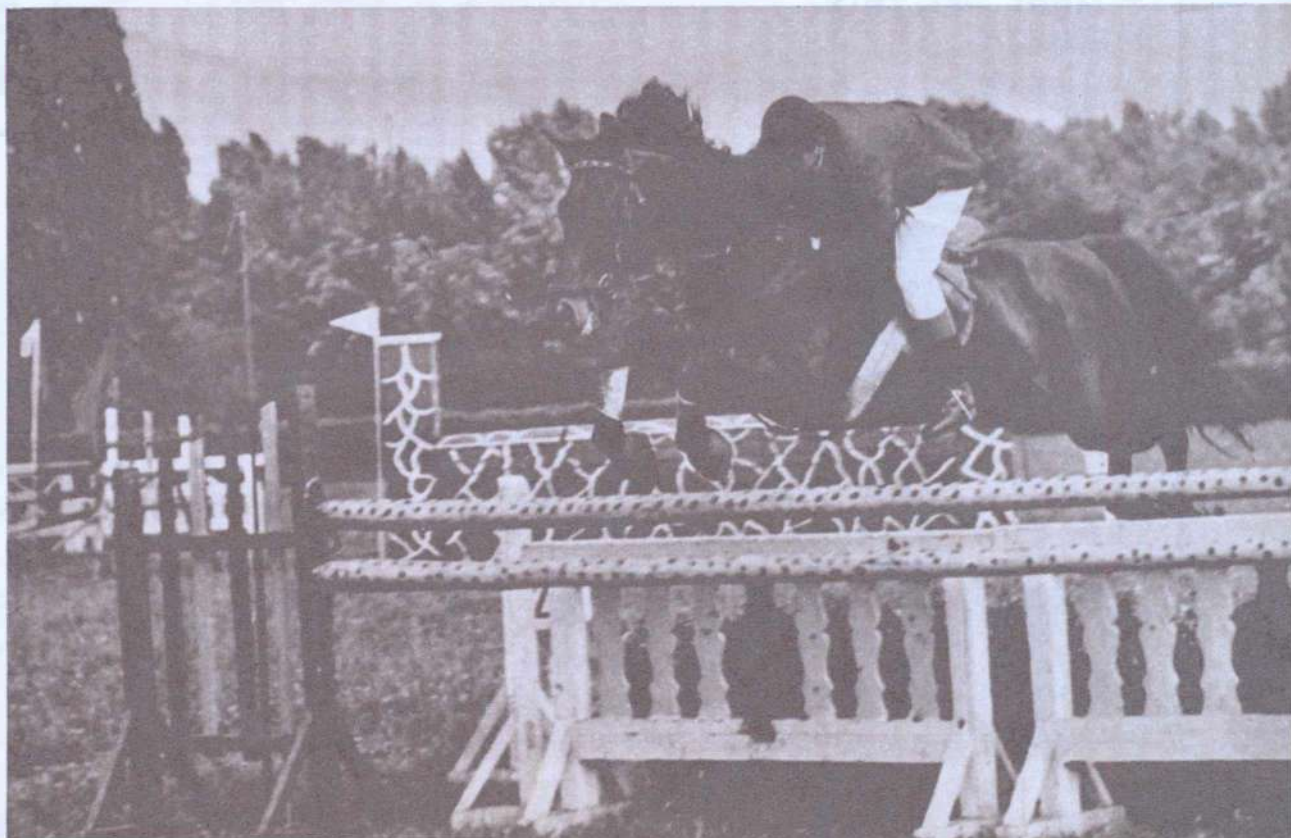
★
Escală la Sibiu. Plouă torențial. Datele furnizate de «meteor» nu sînt îmbucurătoare. Îmbucurătoare sînt ideile și pasiunile din Sibiu.

Echitația — sport cu tradiții de decenii în Sibiu. Actualmente, de pregătirea călăreților sibieni se ocupă, cu o desăvîrșită competență, antrenorii Alexandru Purcherea și Gheorghe Andrei. În fotografie, unul din elevii școlii sibiene de echitație — Alexandru Bozan pe calul Ring.

Antrenorul Günther Arendt dă îndrumări lui Sepp Schenn. Un alt elev, Teodor Popovici (silnğa), asistă.

Horia CRISTEA - MANIU

CELE 16

Correspondentul nostru din Petroșani, inginerul Aurel DULA, este unul dintre cei mai bogăți colecționari de insigne sportive din țară. Din cele aproape 4000 de insigne pe care le are, el le-a ales pe cele 16 ale federațiilor de fotbal prezente la «El Mundial 1970», pentru a le prezenta cititorilor noștri.

TURUL CAPITALEI PE JO

SOMBRERO MEXICAN

S P R T cocteil

Mulțumit de rezultatele obținute de echipa României la Campionatul mondial de fotbal din Mexic, mărșălașul turul Capitalei Nicolae D. COLAE, de la moșia sportivă Volcan, făcând turul Capitalei jos în onoarea reprezentativei noastre de fotbal. Pentru această... formantați i-au trecut 9 ore, timp în care străbătut 56 km. În în fotografie alături de unul dintre admirabilii, pensionarul Neleon Dragnea, și de cistul Iordache Pă care l-a însoțit în această cursă.

În tribunele stadionului din Puebla în singur sombrero, în ciuda faptului că această pălărie uriașă este un excelent apărător împotriva sulitelor fierbinți ale soarelui mexican. Explicația? Spectatorul din spatele unui asemenea... turn nu mai vede decît o mică parte din terenul de fotbal...

TIMBRE PENTRU MEXIC '70

MEXIC '70 MEXIC '70

MEXIC '70 MEXIC '70

Sub titlul citat mai sus, Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor a emis o nouă serie de mărci dedicate sportului, de data aceasta cu prilejul «Campionatului Mondial de fotbal 1970», care s-a desfășurat în aceste zile în Mexic.

Cele patru mărci ale emisiunii, dantelate, sînt de format patrat cu latura de 39 mm, tipărite în sistemul «tipar adînc», în patru culori și înfățișează în desene următoarele faze de joc: în luptă pentru balon (valoarea de 40 bani); fardfecă (55 b); lovitură cu capul (1,75 lei) și plonjon (3,30 lei). Pe fiecare marcă este desenată și o minge de fotbal formată din pentagoane negre despărțite prin linii albe, avînd deasupra legenda «MEXIC '70».

S-a emis și o colită, în dimensiunile de 108/108 mm, pe care sînt reproduse aceste mărci, dar în culori și valori schimbate

Marea popularitate și înscălmitate a fotbalului este oglindită și de faptul că în multe țări au apărut numeroase emisiuni ce li sînt dedicate. Astfel, în Uruguay s-a emis o marcă comemorînd jocurile de fotbal de la Olimpiadele din 1924 și 1928; în Franța s-a emis o marcă pentru «Cupa mondială de fotbal 1938»; Elveția a comemorat împlinirea a 50 de ani de existență a «F.I.F.A.», cu prilejul campionatului mondial ce a avut loc în această țară; Suedia a emis o marcă pentru campionatele mondiale de fotbal din 1958, iar în Antigua s-a apărut o mare și frumoasă marcă pentru a sărbători campionatele mondiale desfășurate în Anglia în 1966.

«Băiețelu' mării, așa, mănincă mărul. Conține vitamine, și-o să-ți prindă bine peste câțiva ani, când o să fi și tu atlet!» — pare a-i spune atleta Maria Bolea-Salamon fiului ei, pe care l-a soos la plimbare la stadionul Republicii, să ia aer și să se obișnuiască încă de pe acum cu atmosfera întrecerilor de atletism.

BAIEȚELU' MĂRII

„FULGERE“ PE APĂ

Pare un cadru din filmele științifico-fantastice cu «Fantomas». În realitate, însă, e o excelentă imagine de la întrecerile «papucilor zburători», desfășurate pe lacul italian Como. În fotografie puteți vedea ambarcația cu care italianul Eugenio Molinari a stabilit un nou record mondial: 158,242 km/oră.

MEDALII
ENTRU
RUMUȘTEA
MUSCHILOR

În Cehoslovacia, la Moscova, a avut loc de curând cea de a treia ediție a campionatului cehoslovac de culturism. Pentru admiratorii acestei discipline sportive prezentăm unul dintre concurenții victorioși: Milos Hajdr din Plzen.

Recent, în editura Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, a apărut lucrarea «FOTBALUL MODERN — Ce este și cum trebuie să-l jucăm».

Pe scurt, vom face următoarele notații:

Despre autor. Virgil ECONOMU este o figură binecunoscută în fotbalul nostru. De peste 50 de ani a gustat și gustă permanent, cu nesat, și din nectarul, și din amarul acestui joc sportiv. Om de mare erudiție în materie, a publicat, de-a lungul vremii, mult prin presa și revistele de specialitate, ba a făcut să apară și câteva cărți despre sportul rege, cu succes de librărie, la momentul respectiv. Se vrea să fie un dascăl ct mai modern. De mulți ani Virgil ECONOMU este consilier tehnic, iar înainte războiului a fost, de multe ori, purtător

NU NUMAI FOTBALUL

Și anul acesta întrecerea cicliștilor participanți la tradiționala «Cursă a Păcii» a fost urmărită cu un interes deosebit. Imaginea de mai sus ne dovedește că nu numai fotbalul are prieteni numeroși. Amicii ciclismului (în fotografie spectatori din Republica Democrată Germană) sînt tot atît de buni... căpărători ca și cei ai fotbalului.

ABSENTE

Se spune că la Campionatul mondial din Mexic au fost prezenți «granzii» fotbalului din întreaga lume. Afirmatia este fără îndoială discutabilă că ne gândim că printre cei care au absentat se numără și Eusebio cu tîpa sa. Dar și fără a fi o vedetă a «Mundialului», Eusebio se bucură de o atenție deosebită. Iată-l îngrijit după o ușoară accidentare la piciorul drept.

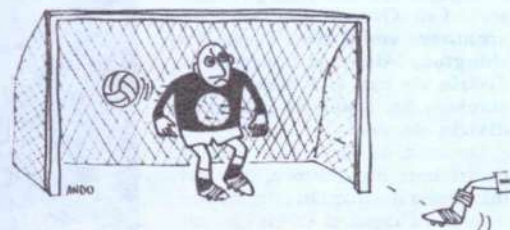
de grijă nr. 1 al echipei reprezentative a României, în calitate sa de selecționar unic și de conducător al lotului național de fotbal.

Despre carte. Cu un asemenea autor și cu un astfel de subiect de povestit și de teoretizat, o lucrare despre fotbal trebuie, în genere, să fie voluminoasă. Astfel, «FOTBALUL MODERN», carte masivă, de aproape 500 de pagini, care fără a epuiza, nici pe departe, bagajul cunoștințelor și fanteziei lui Virgil ECONOMU — interesante, deopotrivă pentru antrenori, practicanți ai popoului sport (mergînd pînă la virfuri) și publicul larg — este scrisă într-un flux continuu și accesibil oricui.

8 GREȘELI...

Copiind desenul din stînga, caricaturistul Octavian COVACI a făcut opt greșeli. Vă invităm să le descoperiți.

Desen de Octavian ANDRONIC

ÎN PREAJMA ÎNTÎLNIRII
ROMÂNIA - S.U.A.

BOXUL AMATOR AMERICAN O NECUNOSCUȚĂ PENTRU NOI

La 4 iulie iubitorii boxului din Capitală vor avea prilejul să asiste la o gală de mare interes. Selecționata amatoare a Statelor Unite, pentru prima dată în țara noastră, va primi replica echipei României. În ciuda faptului că boxerii profesioniști din Statele Unite, deținătorii multor centuri de campioni mondiali, sînt cunoscuți în întreaga lume, amatorii americani reprezintă pentru noi doar prestigiul școlii pugilistice de peste ocean. Auzim de ei numai din patru în patru ani, cu prilejul turneele olimpice, în cadrul cărora ei au cîștigat numeroase medalii de aur. Dar odată încheiată «campania olimpică», pugiliștii americani părăsesc sfera amatorismului trecînd, în marea lor majoritate, la profesionism. Așa au făcut Floyd Patterson, Peter Rademacher sau Cassius Clay, ca să amintim numai cîțiva dintre cei mai cunoscuți. Cunoaștem un singur campion olimpic american rîmas credincios întrecerilor amatorilor: este Edward Crook, medaliat cu aur la J.O. de la Roma (1960), la categoria mijlocie. De altfel, el a fost cel mai vîrstnic boxer al turneului: avea atunci 31 de ani.

Boxul amator american nu reprezintă o necunoscută numai pentru noi europeni. Chiar în Statele Unite întrecerile amatorilor se desfășoară într-un anonim aproape total din cauza numeroaselor gale profesioniștilor. Ba mai mult, după cum afirmă revista americană de specialitate «World Boxing», nici oficialitățile sportive nu acordă o atenție prea mare boxerilor amatori: «A.A.U. (n.r. — Uniunea Atleticii Amatoare, for care se ocupă și de destinele boxului) care a neglijat boxul ani de zile ca pe un copil vitreg nedorit, plănuiește acum înființarea unei ligi amatoare și contractarea mai multor întîlniri internaționale ca înainte. Partidele împotriva Uniunii Sovietice și Italiei au fost televizate, fapt care a contribuit la popularizarea boxului amator.» În continuare, revista americană amintea explicit noile măsuri de organizare a activității pugilistice arătînd că «Orașele din noua ligă amatoare vor fi New York, Washington, Miami și Louisville în divizia de est, și Chicago, Milwaukee, St. Louis și Denver în divizia de vest.»

Deosebit de agresivi și obișnuși cu arbitraje îngăduitoare, care permit adesea iregularități (atacuri periculoase cu capul și lovituri cu mîna deschisă) sancționate de regulamentul amator, boxerii americani întîmpină mari dificultăți din partea arbitrilor la marile competiții internaționale, fapt care l-a determinat pe medicul echipei olimpice a Sta-

telor Unite, dr. Max Novich, să afirme că «Totdeauna pornim handicapați, deoarece băieții noștri au sînt obișnuși cu regulamentul internațional. Acum facem cursuri pentru antrenori, cărora li se cere să-și pregătească elevii în «spiritul olimpic». La primul curs de acest fel au participat 75 de antrenori.»

Tot în legătură cu arbitrajele, forurile americane propun o nouă metodă, conform căreia să se dea rezultatul după fiecare repriză. În acest fel, susțin ei, învingătorul va putea fi desemnat cu mult mai mare exactitate dat fiind numărul mic de reprize a unei întreceri între amatori.

Toate aceste măsuri privitoare la viitorul boxului amator din Statele Unite au fost luate după ce echipa americană a suferit înfrîngerii în fața reprezentativelor Uniunii Sovietice și Italiei, atît acasă cit și în deplasare.

Întî în cîteva cuvinte momentul în care boxerii americani fac actualul turmeu în Europa. Pentru apărarea prestigiului lor sportiv, selecționerii de peste ocean au alcătuit o formație puternică din rîndurile căreia fac

parte nouă campioni ai S.U.A. pe anul în curs: Elijah Cooper (semimuscă), Eduardo Santiago (muscă), Robert Mullins (cocoș), Ray Lunney (pamă), Armando Muniz (semimijlocie), Jesse Valdez (mijlocie mică), John Mangum (mijlocie), Nathaniel Jackson (semigrea) și Ronnie Lyle (grea). Ceilalți doi componenți ai primei garnituri sînt Jesse Parker (semiușoară) și John Daniels (ușoară).

Întî că și de această dată antrenorii americani prezintă o echipă de... necunoscuți. O singură excepție: Armando Muniz, participant la J.O. din Mexic. Cite surprize ascunde această formație, greu de spus. Cînd a boxat cu Vasile Tiță în 1952, Floyd Patterson era pentru noi un oarecare și tot așa a fost și Cassius Clay pînă la J.O. de la Roma. Dar ei au ajuns campioni mondiali. Vom avea oare prilejul să vedem și pe ringul bucureștean un viitor campion mondial? Ar fi pentru a doua oară, deoarece primul a fost italianul Nino Benvenuti...

Petre HENT

**ARMANDO
MUNIZ—**
vedeta
oaspeților

«Welterul» (67 kg) Armando Muniz este de mai mulți ani senator de drept în echipa olimpică a S.U.A. Pugilist cu un repertoriu tehnic bogat, rapid în execuții și magistral în lupta corp la corp, Muniz vedeta echipei americane este, la 26 de ani, una dintre cele mai apreciate figuri ale amatorilor de peste ocean.

L-am cunoscut pe excelențul semimijlociu acum doi ani în sotul olimpic de la Ciudad de Mexico. L-am urmărit adesea în sala de antrenament, unde își verifică conștiința greutatea, bătea socul cu nisip, trăgea numeroase serii la pară și apoi, purtînd mînușile de 10 unci, boxa două reprize de preferință cu un adversar cu alonjă. Ne-am împrietenit repede. Muniz îmi cerea întotdeauna să-i spun dacă adversarii săi au avantajul alonjei. Curiozitate explicabilă deoarece campionul american este scund pentru categoria sa și nu se prea împacă cu adversarii înalți. Asta nu înseamnă că Muniz nu știe să se apropie de ei cu pași mărunți și să-și valorifice croșeele executate în viteză.

După turneul olimpic pugilistul american mi-a mărturisit că ar fi încîntat să boxeze în România, țară despre care el spunea că are boxeri curajoși și rezistenți ca Monea, Cuțar, Ciucă și Silberman. Și întî-l acum pe Muniz la București împreună cu echipa sa. Campionul american îl va întîlni într-un meci de mare atracție pe Victor Silberman, băiatul cu pumni de oțel. Va fi una dintre marile confruntări ale întîlnirii România — S.U.A.

Paul OCHIALBI

Echipa de box a Statelor Unite ale Americii care va evalua la București. În mijloc, boxerul de categorie grea Ronnie LYLE, de la clubul Denver din Colorado. «Stînca din Denver», cum este el supranumit, are 25 de ani și boxează doar de un an.

Foto: ELI ATTAR

AM PRIMIT DIN ITALIA o fotografie a unui XV care în peninsula face mai mult să se vorbească despre el. Este vorba de echipa TOSIMOBILI JGBY ROVIGO (anul acesta locul V în campionatul Italiei), care este antrenată de celebrul nostru fundaș Alexandru Penciu — «cel Mare» (în fotografie, primul din stînga, în rîndul de jos).

O NOUĂ STEA în sprintul... lung. Negrul american Newhouse a alergat la Paris un 400 m într-un timp excepțional: 45,2. Iată-l în fotografie felicitat de învinsul său (victorios) francezul Jean Claude Nallet (46,2).

TURUL FRANȚEI în perspectivă. Ciclistul belgian Eddy Merckx (dreapta) domină cu autoritate marile întreceri internaționale. Unul dintre obiectivele sale este anul în curs a fost realizat: victoria în Turul Italiei. Urmează acum marea încercare din Tour de France, cursă pe care de asemenea dorește să o termine victorios. Iată-l pe Eddy împreună cu italianul Franco Bitossi (locul doi în turul Italiei) primind felicitări de la două frumoase suportere. Specialiștii susțin că Merckx are toate șansele să învingă și în marele tur francez.

IUBITORII FOTBALULUI din Belgrad au avut prilejul să asiste la o partidă inedită, în care o selecționată a veteranilor jocului cu balonul rotund din Europa s'a înfruntat echipa vechilor fotbaliști iugoslavi. 22 de celebriități ale anilor trecuți au fost urmărite de 35 000 de spectatori, care le-au aplaudat mai mult pentru ce au fost odată. Vîrsta și-a pus amprenta pe corpurile atletice care acum nu au mai avut sprinteneala și măiestria de altă dată. Iată-i pe celebrii Ferenc Puskas (stînga) și Zlatko Čajkovski marcați vizibil de trecerea anilor și de recentele 90 de minute de joc (selecționata iugoslavă a câștigat cu 3—1).

IATĂ UNUL dintre bolizii participanți la celebrele «24 de ore ale Le Mansului». Este mașina automobilistului francez Gérard Larrousse, marca Porsche, care are pilotul speră să obțină rezultate deosebite.

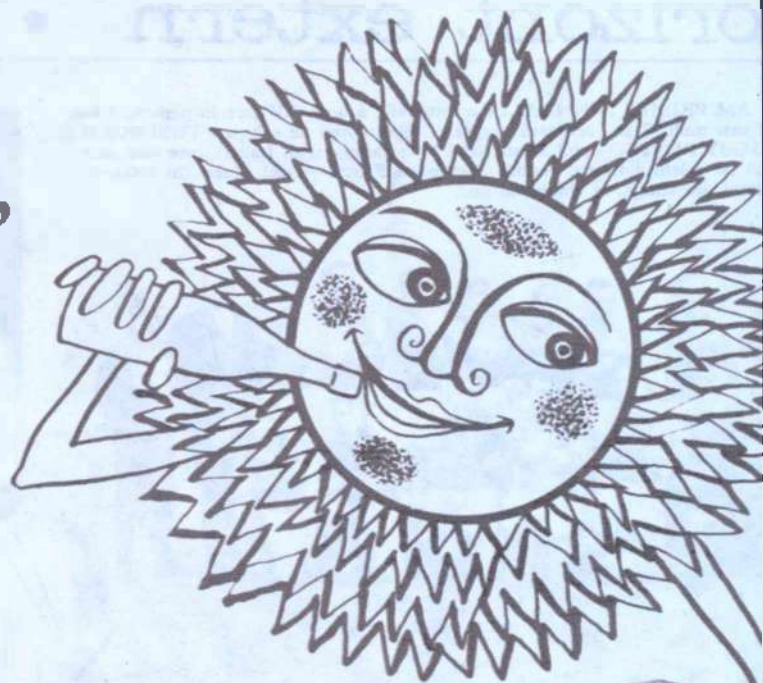
LA MARIBOR, în Cupa Davis, Iugoslavia—România 3—2. Performanța oarecum surprinzătoare a eliminării finaliștilor de anul trecut s-a datorat defecțiunii de moment a lui Năstase, care a cedat în fața lui Spear, un tenismen cu o cotă inferioară sportivilor români. Dar, cum se vede, și în tenis mingea e... rotundă. Iată-i reuniți în jurul fileului pe cei patru muschetari de la Maribor: Țiriac, Năstase, Spear și Franulović, după partida de dublu.

Foto: Cerin BOGO

*Alimente proaspete
ca în prima zi,
băuturi totdeauna reci,
cu*

FRIGIDERUL „FRAM '70“

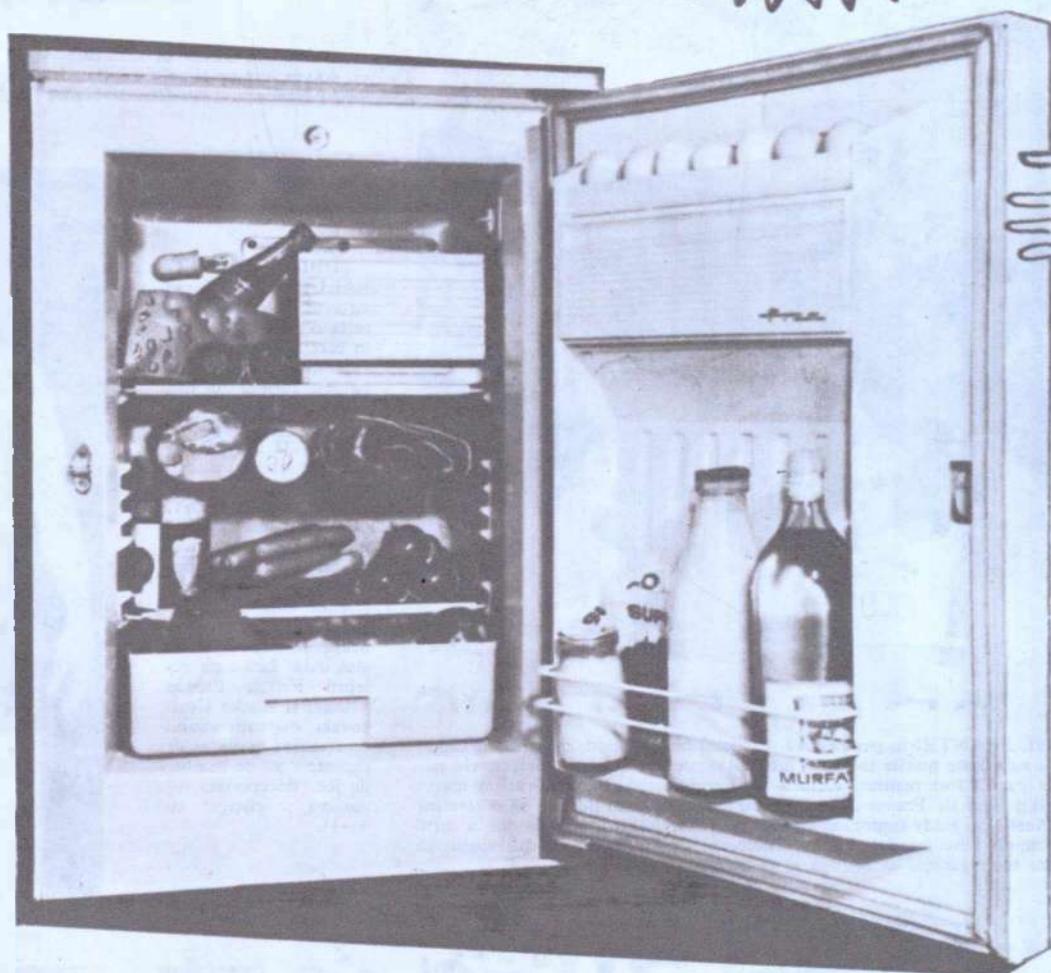
caracteristici
superioare:
LINIE ELEGANTĂ,
GABARIT REDUS,
IZOLAȚIE TERMICĂ
ÎMBUNĂTĂȚITĂ,
BULĂ DE NIVEL
ȘI PICIOARE
REGLABILE
PENTRU
ORIZONTALITATE
PERFECTĂ,
CAPACITATE
70 LITRI,
CONSUM MIC
DE ENERGIE
ELECTRICĂ:

1,9 Kwh/24 h =

0,57 lei/24 ore

PREȚUL 1540 lei

SE VINDE ȘI CU PLATA ÎN 10-15 RATE LUNARE

FRAM '70

*indispensabil în
orice gospodărie!*

PUBLICITATE
SPORT